

PRIMORSKI DNEVNIK

Poština plačana v gotovini
Abb. postale I gruppo

- Cena 90 lir

Leto XXIX. Št. 155 (8557)

TRST, četrtek, 5. julija 1973

PRIMORSKI DNEVNIK je začel izhajati v Trstu 13. maja 1945, njegov predhodnik PARTIZANSKI DNEVNIK pa 26. novembra 1943 v vasi Zakriž nad Cerknim, razmnožen na ciklostil. Od 5. do 17. septembra 1944 se je tiskal v tiskarni «Doberdob» v Govcu pri Gorenji Trebuši, od 18. septembra 1944 do 1. maja 1945 v tiskarni «Slovenija» pod Vojskim pri Idriji, do 8. maja 1945 pa v osvobojenem Trstu, kjer je izšla zadnja številka. Bil je edini tiskani partizanski DNEVNIK v zaslužni Evropi.

VAŽEN SKLEP CENTRALNEGA KOMITEJA PSI

Socialisti bodo neposredno sodelovali v novi levosredinski vladni koaliciji

CK odobril predlog tajnika De Martina o vstopu v novo vlado - Mancinijeva struja se je vzdržala zaključnega glasovanja, Lombardijeva struja pa je predlagala, naj PSI nudi vladi samo zunanjo podporo

RIM, 4. — Socialistična stranka bo neposredno sodelovala v novi vladi leve sredine. Tako so sklenili danes na seji CK PSI po živahni razpravi med zagovorniki direktne udeležbe stranke v vladni koaliciji in levim delom stranke, ki se je zavzemal za zunanjo podporo vladi. CK je odobril dokument, ki odobrava poročilo tajnika stranke De Martina in sporazume, ki jih je dosegla socialistična delegacija o vladnem programu. CK pooblašča neposredno udeležbo stranke v vladi in nalaga delegaciji, da ugotovi, ali struktura nameravane vlade ustreza zahtevam po doslednosti z dogovorjeno politično linijo.

Omenjeni dokument je prejel 85 glasov, 13 glasov pa je šlo resoluciji Bertoldijeve struje z enako politično vsebino, 26 članov Mancinijeve struje se je vzdržalo glasovanja, 19 pripadniki Lombardijeve struje pa je glasovalo za svojo resolucijo proti vstopu stranke v vlado.

Seja CK PSI se je začela z izčrpnim poročilom strankinega tajnika De Martina o delegaciji, ki jo je skušal pogajati med delegacijami štirih strank levega centra. De Martino je uvodoma ugotovil, da so socialisti zmagovali bitko proti centrizmu, sedaj pa morajo tudi izjaviti posledice ter prevzeti odgovornosti, ki izhajajo iz poraza Andreottijeve vlade. Politični in gospodarski položaj je težak, kar ne dopušča iluzije, da bi ponovni vstop PSI v vlado rešil vse pro-

bleme. Potrebna bo učinkovita akcija. Sodelovanje s KD ni nikdar bilo idilično, vendar pa je potrebno za zagotovitev urejenega razvoja demokratičnega življenja.

De Martino je priznal, da nekatere točke doseženega sporazuma lahko vzbujajo zaskrbljenost, vendar jih je treba ocenjevati v sklopu splošnega političnega okvira. Zato je potrebna trdna večina z odločno politično voljo, da ponovno usmeri državo na pravo pot in zagotovi pogoje za razvoj delavskih slojev. Po mnenju tajnika PSI mora biti večina avtonomna, vendar se ne bo predstavila parlamentu zaprt, pač pa pripravljena sprejeti prispevke sil izven večine, tudi v obliki spreminjalnih predlogov, s pogojem, da jih bo večina sprejela in da ne bodo

ustvarjali alternativne večine, drugače od levega centra. Glede krajevnih uprav je De Martino dejal, da sporazumi govorijo o težnji, da bi razširili levi center tudi na krajevni ravni, vendar nikakor ne avtomatično in obvezno, pač pa ob upoštevanju različnih položajev.

Tajnik PSI je nato orisal program nove vlade: v zvezi z obvezno za boj proti fašizmu in vsakršnemu nasilju je poudaril važnost obvez za ustavno spremembo, ki bi poverila ustavnemu sodišču pristojnost, da bi ugotavljalo fašistični značaj nekaterih organizacij in ukazalo njihov razpust. De Martino je omenil tudi vprašanja svobode tiska, RAI-TV, telefonskega prisluškovanja in financiranja strank. Glede policijskega pripora je dejal, da bodo to vprašanje obravnavali v okviru splošne preureditve preventivnih ukrepov, ki jih predvidevajo zakoni, ter ob strogem spoštovanju ustavnih določil.

Glede RAI-TV ni bilo sporazuma, je dejal De Martino, pač pa so se stranke leve sredine dogovorile o sestavi politične komisije, ki naj prouči to vprašanje. Glede ukrepov gospodarske politike je socialistični tajnik dejal, da so v skladu z zaključki gospodarske konference PSI. Glavna naloga bo zavreči naraščanje cen ter preprečiti inflacijo brez deflacijskih ukrepov. Treba je tudi brez odlašanja izvesti davčno reformo. De Martino je še orisal točke vladnega programa, ki se tičejo zunanje politike, industrijske politike, Juga ter stanovanske, univerzitetne in zdravstvene reforme.

Na zaključku svojega poročila je De Martino ugotovil, da doseženi sporazumi prav gotovo ne predstavljajo nekaj čudežnega, ampak so pač to, kar je bilo mogoče doseči v sedanjem položaju. Tajnik PSI je dejal, da razume stališče tistih, ki se zavzemajo za zunanjo podporo PSI v novi vladi. Toda če je stranka pripravljena, da se angažira na tej politični liniji, potem se ne more ustaviti sredi poti, pač pa mora neposredno sodelovati pri izvajanju nove politike ter preprečiti nevarnost povratkov preteklosti. Zato je De Martino predlagal, naj CK sprejme tako resolucijo, ki naj omogoči stranki direktno udeležbo v novi večini in v novi vladi.

V debato o De Martinovem poročilu je najprej posegel voditelj levčarske struje Lombardi, ki je ostro kritiziral dosežene sporazume ter ugotovil, da KD na svojem kongresu ni zavrgel centristične politike, pač pa jo je samo prenovila. Predlog, da bi sestavili vlado s socialistično udeležbo, ni zato zamenjal političnega preokreta, pač pa je poskus, da bi privedli PSI do tega, da bi podprli to politiko. Lombardi je predvsem kritiziral sporazum o vprašanju policijskega pripora in zaključil s trditvijo, da PSI ne sme stopiti v vlado, pač pa ji nuditi le zunanjo podporo.

6000 LJUDI NA PROSLAVI DNEVA BORCA V ILIRSKI BISTRICI

«Vi ste prvi visoko dvignili zastavo protifašistične borbe»

S temi besedami je Veljko Vlahović izrekel priznanje primorskemu ljudstvu in vsem slovenskim partizanom za njihov skupni boj z jugoslovanskimi narodi - Govor dr. Hočevarja o vlogi prekomorskih brigad - Odkritje spomenika padlim prekomorcem - Navdušujoč nastop Tržaškega partizanskega zbora

Udeleženci proslave Dneva borca si ogledujejo spomenik padlim prekomorcem v Ilirski Bistrici

ILIRSKA BISTRICA, 4. — «Tovariši iz Primorske, vi ste prvi na lastni koži občutili kaj pomeni fašizem, in to ne samo v pogledu narodnega zatiranja, temveč tudi na vseh drugih področjih. To so najhujše strani zgodovine. To je bil poskus, da se zaustavi tok zgodovine in da se ljudje vrnejo v srednjeveško mračnino. Vi ste bili prvi, ki ste visoko dvignili zastavo antifašistične borbe. Z vašo usodo in z vašo borbenostjo sem se najprej seznanil v Španiji preko borcev iz Slovenskega in Hrvaškega primorja. A v zadnji vojni so se sinovi tega kraja borili na vseh evropskih bojiščih. Grobovi najboljših so ostali raztreseni od Norveške, Francije, Španije, Italije, do Grčije. Posebna je zgodovina treh Prekomorskih brigad, ki so prehodile borbeno in slavno pot po vsej Jugoslaviji do svojih domovov.

Tako je dejal član Izvršnega biroja CK ZKJ Veljko Vlahović v svojem govoru danes na osrednji proslavi ob dnevu borca v Ilirski Bistrici, kjer se je zbralo okrog 6000 ljudi, med njimi več kot 700 preživelih borcev I., II. in III. udarne prekomorske brigade. Proslave so se udeležili tudi predsednik republike konference SZDL Mitja Ribičič, član sveta Federacije Vida Tomšič in Miha Marinko, gen. Rok Tavčar, komandant ljubljanskega armadnega področja, ugledni španski borci in partizanski poveljniki.

Tovariš Veljko Vlahović je v svojem govoru tudi poudaril, da Slovenci, kot ostali bratski narodi ve-

OB PRISOTNOSTI PREDSEDNIKA TITA IN VIDNIH PARTIJSKIH IN DRŽAVNIH VODITELJEV

V Tjentištu slovesna proslava Dneva borca in 30. obletnice odločilne bitke na Sutjeski

Tito je v svojem govoru opozoril na povišanje uspehe SFRJ in na pomen politike neuvrščenosti

(Od našega dopisnika)

BEOGRAD, 4. — Sirom po Jugoslaviji je danes slovesno proslavljen dan borca in 30. obletnica ene največjih in usodnih bitk narodnoosvobodilne borbe, ki je bila istočasno bitka za rešitev okrog 4000 ranjenih borcev. Osrednja proslava je bila na področju te bitke ob spomeniku padlih borcev na Sutjeski v Tjentištu. Poleg množice ljudstva iz okolice in raznih krajev Jugoslavije, se je proslave udeležilo 6050 preživelih borcev legendarne 6. udarne brigade. V soprogo, Edvard Kardelj, Vzhodni Bije, Edvard Kardelj, Milka Planinc, številni drugi državni in partijski funkcionarji in delegacije predsedstva ZKJ, predsedstva SFRJ, sveta federacije, delegacije vseh zveznih družbeno - političnih organizacij in delegacije vseh republik in pokrajin.

Predsednik Tito se je najprej napotil k spomeniku padlih borcev, kjer je bil s polaganjem vencev predsednika Tita in vseh republik in pokrajin počaščen spomin padlih. Zatem je Tito opravil pregled

čete borcev. Ti hrabri ljudje s številnimi odlikovanji na prsih so tovariški in tople pozdravili svojega vrhovnega poveljnika, na kraju pa skupno zapeli «Družje Tito, mi ti se kunemo». Tito je očito ganjen skušal s svojim pogledom osebno pozdraviti vsakega izmed njih in izrazil priznanje za hrabrost. To srečanje vrhovnega poveljnika z borci so skušali zabeležiti številni domači in tuji fotoreporterji. Po pregledu čete so borci obklopi predsednika in peli pesmi, s katerimi so šli v boj.

Po zvrženem govoru predsednika Titovega vrhovnega poveljnika je predsednik Tito ob navdušenih podpravih navzočim prisegel na govorniški oder. Predsednik republike je v svojem govoru najprej obudil spomin na bitko na Sutjeski, ki je po njegovih besedah, bila velika vojvodska in političnega pomena. To je bila borba slabo oboroženih borcev proti številno in orožju mnogokrat močnejšemu in sodobno opremljenemu sovražniku. Borci so v tej in v drugih bitkah narodnoosvobodilne borbe dali zgled

kako se je treba boriti za svobodo in neodvisnost. Kovali so bratstvo in enotnost narodov Jugoslavije, ki je skušal sovražnik med drugim razbiti z različni lažmi o tem kaj je smisel borbe komunistov. «Mi se nismo borili za to, da za sebe ustvarimo boljši položaj v bodočnosti. Nihče od nas ni vedel ali bo jutri še živ. Toda mi smo dobro vedeli za kaj se borimo, vedeli smo, da moramo vzpostaviti trdne enakopravne odnose med našimi narodi borili smo se za bratstvo in enotnost, zato da bo bodočnost lepša, da bo boljše kot je bilo prej za časa stare Jugoslavije, je poudaril Tito. Zmaga na Sutjeski je omogočila, da svet zve za resnico, kdo se v resnici bori proti okupatorjem. Zmaga je bila priborjena brez tuje pomoči. Nihče, je poudaril Tito, za časa te bitke nam ni poslal niti ene pištole, niti ene kroglice. Za to je bilo več razlogov. Eni to niso storili ker so bili predač, drugi zato ker so imeli drugačne kombinacije in so pomagali četnikom in drugim kvizlingom». Borba narodov Jugoslavije je bila po besedah Tita, takorekoč simbol junštva in spodbudila mnoge narode, ki so se borili proti kolonializmu. Mnogi narodi so stopili v borbo za svoj obstoj, za pravico, da sami odločajo o svoji usodi.

V nadaljevanju svojega govora je Tito opozoril na povišanje rezultate delovnega ljudstva Jugoslavije in pozval borce in komuniste, da varujejo pridobitve narodnoosvobodilne borbe, da se borijo proti nekaterim slabostim v družbi, da se zavzamejo za spoštovanje enakopravnosti in za izboljšanje življenjskega standarda ljudstva. Tito je v zvezi s tem poudaril važnost novih ustavnih sprememb, ki zagotavljajo delavskemu razredu, da bo on nosilec novega nadaljnega družbenega razvoja in pomen bodočih partijskih kongresov in bodoče zvezne skupščine, ki morajo še bolj utrditi temeljne bratstva in enotnosti.

Ob koncu svojega govora je Tito ugotovil, da je Jugoslavija z narodnoosvobodilno borbo in povišanimi uspehi v gradnji dežele dosegla velik ugled v svetu. Jugoslavija je eden pobudnikov politike neuvrščenosti. Med vojno se je jugoslovansko ljudstvo borilo za mir in proti osvajaalcem, po vojni se nenehoma bori za mir na svetu. Neuvrščenost ne vodi samo borbo proti ostankom kolonializma temveč za boljše odnose med ljudmi in narodi, za pomoč državam v razvoju, za boljše življenje vseh ljudi in poskusom tujega vmešavanja v notranje zadeve drugih. Predlogi v tem smislu bodo podani na bodoči konferenci neuvrščenih na vrhu, ki bo do sedaj največja konferenca svoj bode na najpristotni predstavljali okrog 70 držav, medtem ko je na zadnji konferenci v Lusaki, bilo zastopanih 56 držav. To pomeni, da zanimanje za politiko neuvrščenosti stalno narašča.

Vedno več je držav še zlasti v Latinski Ameriki, ki želijo biti med neuvrščenimi. Načela sprejete na dosedanjih konferencah neuvrščenosti se vedno bolj uveljavljajo na svetu. Sprejemljiva so tudi za narode v blokhi kajti ta načela kažejo kako bi se moral urediti svet, da ne bi bilo več vojn, da se zagotovi pomoč in da vlada mir.

Tito je na kraju zaželel vsem mnogo uspeha v delu za srečo Jugoslavije in poudaril, da se s tem najboljšo oddolžijo tistim, ki počivajo tu in sirom po Jugoslaviji.

Po govoru predsednika Tita so se na Tjentištu z raznimi manifestacijami nadaljevala proslave. Tito se je zadržal na Tjentištu do okrog 16. ure ko se je preko Bi-leća vrnil v Dubrovnik.

BOZO BOZIC

SOFIJA, 4. — Predsednik vrhovnega sovjeta SZ Nikolaj Podgorni je prisel na uradni prijateljski obisk v Bolgarijo. Ob njegovem prihodu so ga pozdravili predsednik Živkov in druge bolgarske osebnosti.

PSI bo organsko sodelovala v novi vladi leve sredine. Tako so sklenili na včerajšnjem zasedanju strankinega CK. Lombardijeva struja se je izrekla proti neposrednemu sodelovanju ter predlagala, naj bi PSI nudila vladi samo zunanjo podporo, medtem ko je Mancinijeva struja zavzela vmesno stališče ter se je vzdržala zaključnega glasovanja.

DANES

V vsej Jugoslaviji so bile včeraj proslave ob Dnevu borca. V Tjentištu je bila istočasno proslava bitke pri Sutjeski, na kateri je bil navzoč tudi predsednik Tito z vrsto vidnih partijskih in državnih voditeljev. Tito je omenil velike žrtve, ki jih je imela Jugoslavija v osvobodilni borbi ter poudaril velik pomen sedanje politike neuvrščenosti, katere je Jugoslavija eden vidnih zagovornikov.

V Sloveniji je bila včeraj osrednja proslava Dneva borca v Ilirski Bistrici, združena s proslavo 30. obletnice formiranja prekomorskih brigad in odkritjem spomenika padlim borcem III. udarne prekomorske brigade. Glavni govor je imel Veljko Vlahović, član biroja pri predsedstvu ZKJ, ob odkritju spomenika pa je govoril bivši komisar prekomorskih brigad dr. Franc Hočevar. Proslave so se udeležili mnogi Tržičani in okoličani, sodeloval pa je tudi Tržaški partizanski pevski zbor, ki je s partizansko pesmijo navdužil občinstvo.

Na govorniški oder je nato stopil predsednik SZDL Ilirske Bistric Milan Prime in prebral ukaz tovariša Tita, ki je Prekomorske brigade odlikoval zaradi posebnih

Veljko Vlahović

Dr. Franc Hočevar

do, kakšno je bilo fašistično divjanje. Zato se ne sme nihče čuditi njihovi občutljivosti ob oživljanju fašističnih parol v sosedni Avstriji in Italiji.

Zatem je govoril o povojnem obdobju in izgradnji porušene domovine, o uspehih in o prizadevanjih jugoslovanskih narodov za doseg trajnega mira, ki mora temeljiti na enakopravnosti narodov in držav. Svoj govor je zaključil z željo, da bi delovni ljudje dosegali nove delovne uspehe in da bi se utrjevala enotnost smeri, ki jo vodi ZK in tovarši Tito.

Na govorniški oder je nato stopil predsednik SZDL Ilirske Bistric Milan Prime in prebral ukaz tovariša Tita, ki je Prekomorske brigade odlikoval zaradi posebnih

(Nadaljevanje na 6. strani)

NA ZASEDANJU EVROPSKE KONFERENCE O VARNOSTI IN SODELOVANJU V HELSINKIH

Romunski zunanji minister Macovescu predlagal odpravo vseh vojaških in gospodarskih blokov

Pogovor med Medicijem in Minićem - ZDA za navezavo stikov z Vzhodno Nemčijo

HELSINKI, 4. — V nadaljevanju evropske konference o varnosti in sodelovanju v finskih glavem mestu je danes posebno pozornost vzbudil poseg romunskega zunanjega ministra Macovescu, ki je med drugim predlagal, da bi končno odpravili vse vojaške bloke in zapre gospodarske skupine. Macovescu je nadalje dejal, da je mnenje romunske vlade, da mora evropska varnost temeljiti na jasnih in točnih obvezah, ki jih morajo vse države svobodno sprejeti. Vse države morajo biti varne pred kakršnokoli agresijo, da bi se lahko svobodno razvijale v skladu s svojimi interesi ter ob spoštovanju osnovnih načel mednarodnega prava.

V nadaljevanju svojega posega je Macovescu dejal, da bo evropska konferenca o varnosti uspešna, če se bodo vse države, ne glede na njihov režim, velikost ali moč, lahko neposredno udeležile na podlagi popolne enakopravnosti. Popuščanje napetosti in uresničevanje varnosti na stari celini predpostavljajo ureditev odnosov med državami, ki bodo temeljili na novih načelih, se pravi na popolni enakopravnosti vseh držav, ne glede na njihovo družbeno ureditev ali zlasti lepšno lego, ne glede na to ali so

členi ali niso raznih vojaških pakto-ov. Odnosi morajo temeljiti na pravici vsake države do svobodnega obstoja, do neodvisnosti in do suverenosti, na nevmesavanju v notranje zadeve tujih držav, na omejitvi nedotakljivosti. Obenem se morajo države odreci uporabi sile ali grožnji s silo v medsebojnih odnosih, vse spore je treba reševati izključno na podlagi političnih sporazumov. «To so načela, je dejal Macovescu, ki jih morajo sprejeti vse države, ki se udeležujejo konferenci v Helsinkih. Pri- ti je treba do sporazumov, ki bodo točno določali in jamčili za njihovo izvajanje.

Macovescu je tudi govoril o potrebi po splošni razorožitvi v Evropi, o umiku vseh tujih čet z ozemlj drugih držav, o odpravi vojaških oporišč na ozemlju drugih držav, o odpravi vojaških manevrov. Predlagal je končno ustanovitev več denukleariziranih področij v raznih predelih Evrope. Eno od teh področij naj bi bil Balkanski polo- tok, ki naj bi ga spremenili v področje miru in sodelovanja, bi z jedrskega orožja in brez tujih čet ali vojaških oporišč. Šef romunske diplomacije je končno predlagal

ustanovitev stalnega posvetovalne- ga organa, katerega popolnoma enakopravni člani bi bile vse evropske države, ZDA in Kanada.

Pred Macovescem, ki je govoril v popoldanskem delu zasedanja, so spregovorili zunanji ministri Vzh. Nemčije Winzer, Zahodne Nemčije Scheel, Francije Jobert, Luksemburga Thorn in drugi.

Zunanji minister NDR Winzer se je skliceval na dogodke, ki so pri- spevali k popuščanju napetosti v Evropi in sicer na sporazume, ki jih je v teh letih sklenila Vzhodna Nemčija z Bonnom ter Zahodna Nemčija s Poljsko, Sovjetsko zvezo in Češkoslovaško. Poudaril je tudi, da bo sprejetje obeh Nemčij v svetovno organizacijo prispevalo k popuščanju napetosti v Evropi in v svetu. Dejal je tudi, da odpira konferenca v Helsinkih novo ob- dobo miroljubnega sožitja med drža- vami z različnimi družbenimi ure- ditvami in sodelovanja.

Najdaljši govor je imel zahodno- nemški zunanji minister Scheel, ki je med drugim predstavil štiri do- datne dokumente, od katerih je po mnenju političnih opazovalcev v finskiem glavem mestu najvažnej-

Medtem so imeli zunanji ministri, ki so prisotni v Helsinkih, vrsto dvo- stranskih stikov zunaj okvirov kon- ference. Zjutraj sta se sestala med drugim tudi italijanski zunanji mi- nister Medici in jugoslovanski znan- jani minister Minić. Sestala sta se tudi vzhodnonemški zunanji minist-

Winzer in ameriški državni tajnik Ro- gers, ki je po pogovoru izjavil časn- karjem, da so ZDA zainteresirane za navezavo diplomatskih stikov z NDR.

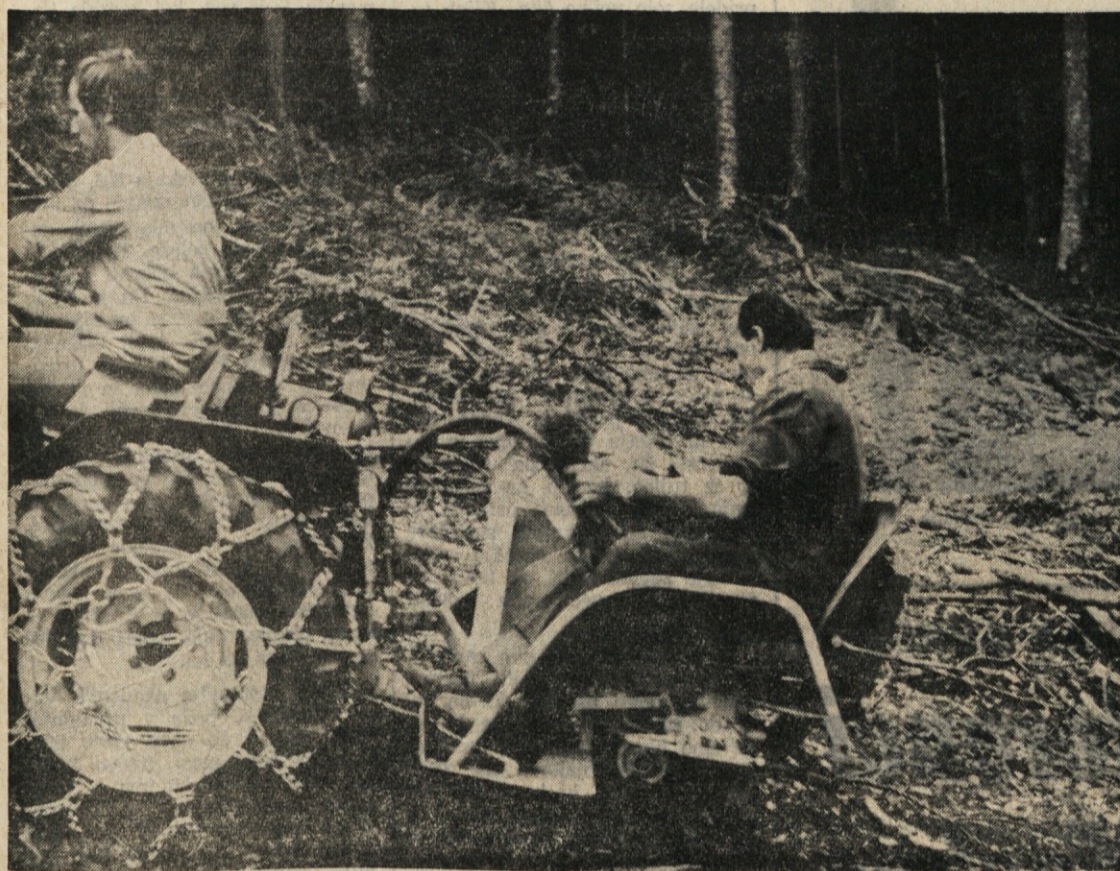
V Kambodži ponovno prekinjena državna cesta št. 4

PHNOM PENH, 4. — Ameriški lovski bombniki in velenobombniki B-52 so danes množično napadli po- stojanke kambodžskih osvobodilnih sil v neposredni bližini kambodžskega glavnega mesta. Pobudo ameriške- ga poveljstva povezujejo z okreple- no dejavnostjo partizanov, ki so v zadnjih dneh ponovno prekinili državno cesto št. 4, ki povezuje Phnom Penh s pristaniščem Kom- pong Song, edinim pristaniščem, kjer je voda dovolj globoka, da lahko v njem pristajajo velike ladje z ameriško pomočjo. Ob cesti so osvobodilne sile zasedle tri vladne postojanke. Ameriško letalo je po- pomoti napadlo in potopilo vladno ladjo na reki Tonle Sap.

V CELOVCU OD 11. DO 19. AVGUSTA

Na 22. avstrijskem lesnem sejmu sodobni dosežki iz vsega sveta

Sejem je včeraj predstavil ravnatelj dr. Kleindienst - Aktivna udeležba naše dežele

Za časa 22. avstrijskega lesnega sejma v Celovcu bo v zvezi s 4. mednarodnim simpozijem o sodobnem pozgodovanju mečen obisk področja v bližnjih Korških Alpah, kjer pozgodujejo golčave s pomočjo posebnih avtomatičnih naprav. Gre za stroj avstrijske izdelave, ki ga vleče traktor in ki sadi mlada drevesa, ne da bi bilo treba poprej kakorkoli pripravljati tla. Stroj je uporabljen tudi na težkem terenu do 60% naklona.

V prostorih Časnikarskega krožka v Trstu je ravnatelj sejmske ustanove iz Celovca dr. Kleindienst včeraj predstavil 22. avstrijski lesni sejem, ki bo v glavnem mestu Korških od 11. do 19. avgusta 1973.

Poleg številnih časnika se je konferenca udeležila tudi avstrijski konzul v Trstu dr. Blechner, ki ga je spremljal trgovski ataše v našem mestu dr. Strasser, prisoten pa je bil tudi filmski operater Steiner iz Celovca, ki na koncu zavrtel kratkometražni barvni film, ki ga je posnel na lanskem sejmu prireditvi.

Na letošnji lesni sejem se je prijavilo približno 1.500 razstavljalcev, ki bodo pripeljali praktično iz vsega sveta. Zanimivo je, da bo na tej prireditvi prisotna vsa vzhodna Evropa, saj bo letos (prvič) nastopila tudi Sovjetska zveza. Posebno številno bodo seveda domači proizvajalci lesa, pohištva in ustrezne mehanizacije, večje število sodelavcev se je prijavilo iz Zahodne Nemčije, na tretjem mestu pa bo Italija, oziroma točneje Furlanija - Julijska krajina, ki bo predstavljala svo državo, in sicer s posebnim paviljonom, ki ga bo tudi to pot uređila trgovinska zbornica iz Vidma.

V zvezi z nastopom naše dežele na avstrijskem lesnem sejmu je dr. Kleindienst naglasil, da je zlasti poslovnemu svetu na Korškem že od nekdaj tesno povezan s tržaško luko, v zadnjih letih pa je začela

VESTI S KOPRSKEGA

Poklicni folklorni ansambli privlačnost letošnje sezone

Prvi je nastopil «Lado», sledili pa bodo «Tanec», «Kolo» in «France Marolt» - Hoteli že vsi polno zasedeni - Težave zaradi ozke obalne ceste - Prva žetev soli v Sečoveljah

Z nastopom folklornega ansambla Lado v portoroškem auditoriju in na Titovem trgu v Kopru se je začel na slovenski obali tradicionalni folklorni festival. Organizator je pianski Zavod za turizem. Od 19. julija dalje bo gost obale makedonski ansambel Tanec, ki bo nastopil v Ankarani, Kopru in Portorožu. V zadnji tretjini meseca pa bo prišel na slovensko obalo še beograjski ansambel Kolo, ki bo priredil več nastopov v obalnih mestih ter skupaj z ljubljanskim ansamblom France Marolt nastopil na zaključni prireditvi 28. julija v Kopru.

Organizatorji so torej letos spreminili program in se odločili po vabiti namesto amaterskih skupin le najkvalitetnejše jugoslovanske folklorne ansamble.

Turistična sezona je zdaj na slovenski obali že v polnem razmahu, čeprav pričakujejo največje konice sredi julija in potem še sredi avgusta. Po cestah se pomikajo dol-

ge kolone avtomobilov s tujimi registracijami, med katerimi je največ vozil iz Zahodne Nemčije, Francije, Italije in Avstrije. Skoraj vsi hoteli so polno zasedeni, prav tako tudi avtokampi, medtem ko so zabavne sobe še na razpolago. Najbolj živahen je seveda večer, ko so vsa zabavišča prepolnjena.

Medtem ko z zabavo ter s hrano in pijačo ni problemov, pa se pojavljajo druge težave. Tu je na prvem mestu ozka obalna cesta, kjer je letno poprečje 25 tisoč vozil dnevno, med glavno sezono pa tudi nad 50 tisoč vozil dnevno. Pridelni organi si prizadevajo na vse načine rešiti ta problem, vendar bo na novo obalno cesto treba čakati najbrž še več let, saj gre za velike vsote denarja, ki jih je težko spraviti skupaj. Medtem so začeli intenzivno delati na začasnih rešitvah, od katerih je najbližja ureditev obvoznice čez Šmarje. Zemljiska dela na tej obvoznici so se že začela, v avgustu jo bodo delno asfaltirali in v septembru jo bodo uspeli odpreti za promet. Dokončno bo obvoznica urejena prihodnje leto, ko bodo opravili tudi posamezne korekture preostrih ovinkov.

Vročina v zadnjih dneh je prišla prav zlasti sečoveljskim in strunjskim solinarjem, ki so imeli prvo letošnje žetev soli. Pridelali so 30 ton, kar je za začetek zelo zadovoljivo, saj so imeli lani precejšen izpad in so prideli vse le-to 350 ton. Sodeč po začetku se jim obeta letos torej vse najboljšje.

Iz Grenobla v Franciji se je vrnila v Koper delegacija obalnega sindikalnega sveta, ki je bila več dni gost generalne konfederacije dela apartmaja Isere.

GORIŠKI DNEVNIK

V PRIREDBI SPZ IN KMEČKE ZVEZE

Zamejski Slovenci bomo v nedeljo na Vrhu proslavili 260-letnico tolminskega punta

Na tej osrednji prireditvi bodo nastopile kulturno-prosvetne skupine iz zamejstva in iz domovine - Domačini pripravljajo že več dni prireditveni prostor

Domačini na Vrhu, člani prosvetnega društva «Danica», imajo v teh dneh polne roke dela s pripravljanjem prireditvenega prostora «na Largi», kjer bodo že jutri zvečer pričeli s tradicionalnim poletnim praznovanjem, ki bo trajalo skoraj dva tedna, tja do naslednje nedelje. Svoj praznik prirejajo Vrhovci že več let, traja dva tedna ker je prvi posvečen praznovanju prosvetnega društva, drugi pa praznovanju domače sekcije bivših parizitanov.

V okviru praznika prosvetnega društva bo letos v soboto in v nedeljo na Vrhu osrednja proslava kmečkih puntov, ki jo prireja Slovenska prosvetna zveza in Kmečka zveza v Gorici. Proslava bo splošno zamejskega značaja. To pomeni da bo nedeljski praznik na Vrhu nekaj podobnega, kot je bil pred leti Dan slovenske kulture v Dohodbi, čeprav ne bo prišlo do tako masovnega števila nastopajočih.

O takšni proslavi so voditelji Slovenske prosvetne zveze mislili že spomladi. O tem smo se včeraj pogovarjali s podpredsednikom Slovenske prosvetne zveze Saverjem Rožičem. Ta nam je povedal, da so mislili takšno masovno proslavo na prostem prireditvi že 1. maja v Števerjanu, vendar jim to ni uspelo iz raznih organizacijskih razlogov. Zaradi tega in tudi ker so takrat bile podobne proslave tako v Tolmini kot v Novi Gorici in ker je tudi Slovensko gledališče proslavilo tolminski punt s Pregljevo igro «Tolminci» v goriskem Verdievem gledališču, se je SPZ odločila da bo v sodelovanju s prosvetnimi delavci na Vrhu in tudi z onimi iz drugih društev na Goriskem priredila osrednjo proslavo 7. in 8. julija na Vrhu.

Pri kulturnem programu bodo sodelovali naši ljudje iz vseh naših krajev. V soboto zvečer bodo zapeli pevski zbori iz Ronk, Dohodbi, Dola in Poljan, Sovodnji, Štandrea, Števerjana, nastopila bo godba iz Dohodbi, nastopili bodo recitatorji iz Sovodnji, nastopili bodo mladi folkloristi iz Gorice. Širši značaj bo imela proslava v nedeljo zvečer ko bo po priložnostnem govoru predsednika SKGZ Borisa Raceta nastopil Tržaški partizanski pevski zbor, poleg tega pa bo nastopila še godba iz Anhovega, ki jo bomo pozdravili naših bratov iz matične domovine.

Na Vrhu pripravljajo naši ljudje na običajnem prireditvenem prostoru lesene stojnice za bife, v nedeljo pa bodo poleg Vrhovec delali tudi člani drugih prosvetnih društev.

Na Largi je precej parkirnega prostora za avtomobile. Na Vrh vođijo asfaltna cesta iz Gabrij, iz Dola, iz Martinšine ter iz Petrovč. Zaradi tega smo prepričani, da bo na Vrhu v prazničnih dneh veliko ljudi.

Razdeljevanje bencinskih bonov

V pisarni avtokluba v Gorici, Ul. Roma 16, so pričeli z razdeljevanjem bencinskih bonov proste cene za razdobje julij - september t.l. Uradi so odprti vsak delavnik od 8. do 12. ure in od 16. do 17. ure.

V sredo in soboto pa je urad odprt samo v dopoldanskih urah.

Bone delijo tudi v ostalih za to pooverjenih uradih v drugih krajih pokrajine.

Nesreča avtomobilista

V torek zvečer je mehanični izvedenec, 23-letni Diego Nanut iz Gorice, Ulica Montefesta 4, trčil z zasebnim avtomobilom v parkiran avtomobil v Ulici del Carso.

Prvi, ki so prišli na kraj nezgode, so avtomobilista pospremili v bolnišnico, kjer so ga le obvezali zaradi lažjih ran po obrazu; ozdravel bo v 5 dneh.

POBUDA DEŽELNEGA ZDRAVSTVENEGA URADA

STROKOVNJAKI BODO DOLOČILI «MENÜ» ZA TRŽIŠKE DELAVCE

Po enoletnem opazovanju bodo kalorične lestvice za posamezne kategorije izročili menzam

V tržaški ladjedelnici Italcantieri delujeta že več kot mesec dni dve skupini strokovnjakov za prehrano, da bi po delu, ki ga izvršijo razne skupine delavcev, izvedeli, kateri skupine delavcev potrebujejo po posamezne kategorije.

Pobuda je prišla od strani delavskih predstavnikov Italcantieri, ki so poslali prošnjo na delžni sanitarni urad. Ta pa je prošnjo odobril in poslal v ladjedelnico dve skupini strokovnjakov, ki vsak dan opazujejo delo raznih delavskih kategorij, od najtežjih pa do uradniške kategorije, da bi po teh študijah iznesli pravo sliko prehrabnih potreb posameznih delavskih skupin.

Po opazovanjih, ki bodo trajala približno leto dni, bodo strokovnjaki dobili lestvico, ki bo služila ladjedelniški menzi za pravilno in zdravo prehrano uslužbencev. V lestvici bodo predvsem upoštevali količino kalorij, ki služijo delavcu pri opravljanju določenih del, ter

TISKOVNA KONFERENCA DR. PELLISA

Dvajset folklornih skupin bo septembra sodelovalo na mednarodnem festivalu v Gorici

Predsednik Pro Loco tožil zaradi pomanjkanja finančnih sredstev Na festivalu bodo sodelovale skupine iz raznih evropskih držav

Na letošnjem folklornem festivalu, ki bo v Gorici 7., 8. in 9. septembra, bo po predvidevanjih sodelovalo dvajset folklornih skupin od štiridesetih, ki so se za to prireditev prijavile. To je povedal novinarjem v torek zvečer predsednik turističnega društva Pro Loco dr. Carlo Pellis. V dnevi 5., 6. in 7. septembra bo v Gorici drugi mednarodni folklorni kongres, na katerem bodo razpravljali o temi «Ljudsko izročilo v scenemskem, koreografskem in scenografskem prenosu». Na folklornem festivalu bodo razne skupine tekmovalle med seboj, zadnjo gredo dne bo po mestnih ulicah tradicionalna parada folklornih skupin.

Dr. Pellis je sicer dejal, da je ustanovi, ki ji on predseduje uspešno dobili zagotovilo o finančnih sredstvih, ki omogočajo tolikšno število nastopajočih. Ni pa izključeno, da bi bilo treba število udeležencev črtati, če bi nastale težave na finančnem področju. Kritiziral je v zvezi s tem dejstvo, in to ni iz njegovih ust novost, da pristojne ustanove ne sledijo delu, ki ga vrši Pro Loco, da imata pre malo denarja na razpolago, da bi bilo treba razne turistične in kulturne manifestacije programirati vnaprej, da ne bi prišlo do njih kopčenja in istočasne nepotrebnosti konkurence.

Zaradi tega je tudi dejal, da bi bilo treba ojačiti to folklorno manifestacijo, ki je postala v Gorici že tradicionalna in ki privablja, prav zaradi svoje raznolikosti, veliko gledalcev tako iz mesta kot iz okolice in tudi iz drugih pokrajin ter s onstran državne meje.

Gorica je postala simbol mednarodnega združevanja, je dejal predsednik Pro Loco, zaradi tega je prav, da se tudi folklorna manifestacija vključi v to mednarodno dogajanje. Ker nima Gorica turističnih atrakcij je treba favorizirati takšne oblike turizma.

Torkovemu srečanju dr. Pellisa z novinarji so prisostvovali tudi nekateri zastopniki tujakih krajev in oblasti iz drugih javnih ustanov.

Tečaj za popravne izpite v Dijaskem domu

Tečaj za popravne izpite v Slovenskem Dijaskem domu na Svetogorski cesti 82 se bo vršil v mesecu avgustu. Prijave sprejemajo do 25. julija 1973 vsak delavnik od 10. do 12. ure v pisarni doma, tel. 83-495.

Občni zbor avtoprevoznikov

Pred nekaj dnevi je bil v Gorici občni zbor združenja gorških avtoprevoznikov. Na občnem zboru so izvolili novo vodstvo, v katerem so: predsednik Erminio Giansini, podpredsednik Mario Giglio Cataldo, tajnik Luigi Plesničar, člani Romano Kerševani, Aldo Zorzi, Bruno Gorian, Emil Kriznič, Ulisse Pieroni, Giovanni Busnati.

Na seji so tudi objavili rezultat nabirane akcije v korist avtoprevoznikov Marege in Tollona, ki sta bila ob kamionu zaradi požiga v noči prejšnjega 20. marca. Šoferji avtoprevoznikov in spediterji so v ta namen nabrali 1.645.000 lir.

Nove telefonske številke v gorški bolnišnici

V telefonski centrali gorške splošne bolnišnice so dobili nove telefonske številke. Doslej je namreč imela bolnišnica v Gorici samo eno številko, in sicer 83-991, ki bo tudi vnaprej delovala, vendar bo služila samo za nujne telefonske pozive za cestno varnostno službo. To številko bo torej moč klicati samo v primeru cestne nesreče.

Nove številke gorške bolnišnice pa so naslednje: 30-011, 30-111, 82-001, 87-421. Na te številke bo moč klicati bolnišnico od 9. julija dalje. Nove številke bodo v telefonskem imeniku, ki ga bodo začeli deliti v kratkem.

Veliko Jugoslovanov včeraj v Gorici

Včeraj je bila Gorica polna Jugoslovanov, ki so izkoristili praznik v domovini, praznik borca, za izlet preko meje. Na obmejnem prehodu pri Rdeči hiši je bilo ves dan zelo veliko prometa.

Javite na županstvu reklamne napise!

Goriško županstvo ponovno obvešča vse zainteresirane, zlasti trgovce, obrtnike, podjetja in druge, da je že letos 1. januarja stopil v veljavo odlok o novem občinskem davku na reklamo. Temu davku so podvržene vse oblike zunanje reklame, tudi zvočne, tako tudi tisti reklamni napisi, ki so bili

Jutri zvečer v Trzinu seje občinskega odbora

Jutri zvečer se v Trzinu sestane občinski odbor, župan Versace in ostali odborniki bodo na seji morali odobriti nekaj manjših predlogov.

V NEDELJO, 1. JULIJA

Goriški planinci so bili na proslavi društva z Jesenic

To je praznovalo svojo 70-letnico - Proslava je bila na Slemenu pod Mojstrovko

Goriški in tudi drugi zamejski planinci gojijo tesne prijateljske stike s planinskimi društvi v domovini, zaradi tega je vsak praznik, ki ga ti praznujejo, tudi praznik tujakih planincev. V pošto prihajajo zlasti razni jubilejni prazniki in proslave in na vsaki je številno zastopana tudi delegacija naših planincev.

Tak praznik so imeli v nedeljo tudi planinci iz Jesenic. Proslavljali so 70-letnico obstoja svojega društva. Za kraj proslave so si izbrali Slemo pod Mojstrovko in Jalovcem. Stiki goriških in tržaških planincev z jeseniškimi so se v zadnjem času zelo povečali in še v živem spominu nam je prijateljsko srečanje, ki je bilo pred nekaj tedni na Ojsterniku in v Zabnicah.

Na Slemenu se je v nedeljo 1. julija zbralo veliko število planincev. Največ jih je bilo seveda iz Jesenic, precej jih je bilo iz drugih slovenskih krajev, veliko jih je prišlo iz Gorice, Trsta in iz Celovca.

Jeseničani so proslavo lepo organizirali. Najprej je spregovoril predsednik PD Jesenice Janez Kosnik. Sledil je obširni govor podpredsednika istega društva Ravnikarja, ki je prikazal uspešno delovanje društva v sedemdesetih letih svojega obstoja. Nato so svečano razvili društveni prapor.

V imenu vseh slovenskih planincev je Jeseničanom čestital predsednik PZS dr. Miha Potočnik, ki je tudi podelil zaslužnim planincem zlata, srebrna in bronasta odlikovanja.

Proslava je v lepem gorskem svetu na Slemenu, obdanem od Jalovca, Mojstrovke, Prisojnika, Skrlatice, Špika in drugih vrhov, zelo lepo potekala. Goričani so se od slavljencev poslovili v Trčarjem domu. Nekateri goriški planinci so se ob tej priložnosti zjutraj povzpeli tudi na Mojstrovko.

Izletniško delovanje SPD Gorica ne pozna mirovanja. Prihodnjo nedeljo bodo naši planinci odpotovali na družinski avtobusni izlet v oddaljeno republiko San Marino.

Razstave

V galeriji Pro Loco na Verdijevem korzu 100 (Pasaža) razstavlja do 15. julija slikarka Nives Saina Mauro. Razstava bo ob delavskih odprta od 9. do 12. ure in od 16. do 20. ure, ob praznikih pa od 9. do 12. ure.

Šolske vesti

Ravnateljstvo gimnazije, liceja in učiteljska v Gorici, Ulica Croce 3, sporoča, da 24. julija 1973 ob 12. uri zapade rok za vpis v šolsko leto 1973/74.

Ravnateljstvo Družnega strokovnega zavoda za trgovino s slovenskim učnim jezikom v Gorici, Ulica V. Veneta 74, sporoča, da 24. julija 1973 ob 12. uri zapade rok za vpis v šolsko leto 1973/74.

Kino

Gorica

VERDI 17.00-22.00 «Delirio caldo», M. Hargitay in R. Calderoni. Barvni film. Prepovedano mladini pod 18. letom.

CORSO 17.00-22.00 «La calandria», L. Buzzanca in Barbara Bouchet. Barvni film. Mladini pod 14. letom prepovedano.

MODERNISSIMO 17.30-22.00 «Decamerone franceses», Scuchka in D. Portel. Barvni film. Mladini pod 18. letom prepovedano.

CENTRALE Dantes zaprti.

VITTORIA Daprio.

Tržiš

EXCELSIOR 17.30-22.00 «Il braccio violento della legge», Barvni film. AZZURRO Zaprti.

PRINCIPE 18.00-22.00 «Il sangue di Dracula», Barvni film.

Nova Gorica

SOCA «Moji otroci, tvoji otroci, naši otroci», ameriški barvni film ob 18.30 in 20.30.

SVOBODA «Sedmerica jezdi», ameriški barvni film ob 18.30 in 20.30.

DESKLE «Mac Kennino zlato», ameriški barvni film ob 20.30.

RENCE «Carni morilee», italijanski barvni film ob 20.30.

PRIVACNA «Parada norcev», ameriški barvni film ob 20.30.

KANAL Prosto.

DEŽURNA LEKARNA V GORICI

Danes ves dan in ponoči je dežurna lekarna Marzini, Korzo Italija 89, tel. 2443.

DEŽURNA LEKARNA V TRZICU

Danes ves dan in ponoči je dežurna lekarna Al Renditore, Ul. Fratelli Rosselli, tel. 72340.

Iz goriškega matičnega urada ROJSTVA: Mario Taravella, Luigi Caduadu.

SMRTI: upokojenec 81-letni Santo Tommasi.

VESTI Z ONSTRAN MEJE

150 milijonov starih dinarjev za modernizacijo idrijskih cest

Ta sredstva ne bodo zadoščala za vse potrebe Potrebna je zamenjava nekaterih prometnih znakov

Cestna skupnost v idrijski občini bo letos razpolagala s 150 milijoni starih dinarjev. Od tega zneska bo treba odšteti kar četrtno za samopriskupne, vendar je vse to premalo za sodobno obnovo poti, občinska skupščina pa tudi nima denarja, da bi lahko sofinancirala predvideno modernizacijo lokalnih cest. Trenutno se pripravljajo na asfaltiranje v Novakih in Otelezu, za kar je občinska skupščina že zagotovila posojilo.

Za postavitev novih prometnih znakov in označb naselji predvidevajo štiri milijone starih dinarjev, kar ne bo zadoščalo niti za uređitev signalizacije na nekaterih najbolj kritičnih mestih v Idriji. V občini je še vedno precej zastarelih prometnih znakov, ki ne ustrezajo novim predpisom in jih je zato nujno treba zamenjati.

Dvajset milijonov starih dinarjev bodo letos investirali v večja popravila na Vojskarski cesti, za razširitev ceste v Jesenicah nad Cerknem ter za asfaltiranje zadloške ceste.

SPODBUDNI REZULTATI BRANDTOVE «VZHODNE POLITIKE»

Ceausescu v Bonnu navezal odlične poslovne stike

Sprejem romunskega poglavarja ni bil najveličastnejši, zato pa tem bolj ploden - Ministri ZR Nemčije bodo lahko v miru prebili svoje počitnice

Kdor bo pisal povojno zgodovino Zahodne Nemčije, ne bo mogel mimo dejstva, da je bil njen najuspešnejši, najresnejši politik in državnik Willy Brandt nekdanji protihitlerjevski begunec, potem zahodnoevropski župan, voditelj zahodnoevropskega socialdemokratske stranke in zahodnoevropski kancler. Njemu gre tudi za slavo, da je Zahodna Nemčija končno le omejevala svoj togič v odnosih do evropskega vzhoda, do socialističnih držav in predvsem do SZ. Bil je v tem pogledu daljnoviden politik, razumel je resnične potrebe Nemčije in se ni pomisljal odprti vrat realnejšemu tipu medsebojnih stikov v prid tako ene kot druge strani. Že l. 1967, ko je bil zunanji minister, je navezal diplomatske stike z Romunijo. In pred kratkim je kot kancler imel v gosteh Ceausescu. Le-ta pa je bil obisk, ki je prinesel pomembne spremembe v odnosih med Romunijo in Zahodno Nemčijo. To je prvi obisk poglavarja neke socialistične države na obisku v Zvezni republiki sprejel zelo lepo, čeprav ne z največjim hrupom, temveč pa je zato bilo konkretnih dogovorov.

Zdaj je čas počitnic, tudi za ljudi, ki se ukvarjajo s politiko. Lahko rečemo, da se borski ministri že dolgo niso odpravljali na dopuste tako brezskrbni, kot tokrat. Tako nekako se verjetno počutijo kot kmetovalci, ki je sredi noči spravil pod streho svoj predelek in bi mu ga zdaj lahko ogrozila sama se strela, ki bi z neba treščila naravnost v poslopje. To jesev v Bonnu pričakuje tudi vodilna poljska partija, Gierka, Brandt pa se šel v Prago podpisat sporazum s ČSSR. Nekoliko se zoperstavlja in nagajata v zvezi z Berlinom Madžarska in Bolgarija. Tu bi hoteli odprti svoja konzulata ter ju neposredno podrediti zunanjemu ministru, s čimer naj bi Berlinu le bil dan status «posebne politične enote». Navzlic temu se ni bati, da bi Bonn do jeseni ne uspel navezati

trajni minister Genscher ni pozabil nemško javnost opozoriti, da se Zvezna republika, čeprav navezuje stike s komunističnimi državami, nikakor ne približuje komunizmu. Šlo je to na račun tudi opozicije, ki spet dviguje prst in svari pred «komunistično infiltracijo». Strah pred komunizmom je v Zahodni Nemčiji še vedno velik. Nič čudnega, to je dežela nemške finančne in industrijske oligarhije, razvitega melomelščanstva, kjer že otroci sesajo z materinim mlekom vred strah pred rdečo nevarnostjo. Stvari pa se v tem pogledu spreminjajo, vsekakor v Zahodni Nemčiji komunizem ne more biti več tista pošastna prikazen, ki je nemške «purgerje» tako plašila od Marxa in Pariske komune do weimarske republike in vse do danes.

V FINSKEM GLAVNEM MESTU JE ZBRANA PRAV VSA EVROPA

Prva ideja o sedanjih konferenci je pred 20 leti prišla iz Moskve

Dolga pot od prvega predloga do kompromisov in sedanje resničnosti

Konferenca zunanjih ministrov evropskih držav, ZDA in Kanade v Helsinkih je tako pomembna, da jo primerjajo dunajski konferenci iz let 1814-1815 ter jaltski konferenci iz druge svetovne vojne. Mi ne bomo primerjali te konference niti kakršnemu drugemu dogodku, kajti že dejstvo, da so se po tolikih izrazih sovražnosti in medsebojnega nezaupanja vendarle sestali predstavniki vseh teh dežel na skupno zasedanje, pomeni veliki. Vrh tega je tista konferenca izredno pomembna, saj so se ministri za zunanje zadeve zbrali v Helsinkih, da bi razpravljali o evropski varnosti. V naslednjem ras ne bo toliko zanimal trenutni potek pogajanj v Helsinkih, pač pa zgodovinski razvoj ideje, ki je privedla do sedanjega zasedanja.

Prva zamisel o evropski varnosti je dejansko prišla iz Moskve. Bilo je to leta 1954, torej pred malone 20 leti. Sledilo je nato več drugih predlogov in pobud, dokler niso pred tremi leti začeli končanega razpravljanja o pripravah na sedanjo konferenco in ko je bila sprejeta finska ponudba, da naj bi bilo glavno mesto Finske gostitelj konference. Začimo torej od začetka.

V januarju 1954 je na konferenci zunanjih ministrov v Berlinu Sovjetska zveza predložila načrt o sistemu kolektivne varnosti v Evropi. Tedaj je Moskva razposlala tudi note vladam vseh evropskih dežel. V tej noti je Moskva predložila zasedanje, na katerem bi razpravljali o tej temi.

Poldrugeto leto pozneje, v juliju 1955, je na konferenci šefov štirih velikih sil in sicer Sovjetske zveze, ZDA, Francije in Velike Britanije v Ženevi predstavnik Sovjetske zveze predložil načrt sporazuma o evropski varnosti. Ta predlog je predložitelj razpustil obeh vojskarskih blokov, namreč pakta NATO in varšavskega sporazuma. Ta dva pakta pa naj bi zamenjal evropski varnostni sistem. Tedaj je Velika Britanija predložila znani «Edenov načrt», ki predvideva podpis pogodbe o varnosti, hkrati pa tudi ustanovitve tako imenovanega demilitariziranega področja med vzhodno in zahodno Evropo.

V aprilu 1957 je tedanji sovjetski premier Bulganin v sporočilu tedanjemu britanskemu premieru Mc Millanu izrazil pripravljenost, da bi začeli razpravljati o «Edenovem načrtu».

Istega leta v oktobru 1957 je tedanji poljski minister za zunanje zadeve Rapacki predložil ustanovitve brezatomskega področja v Srednji Evropi.

Obilno leto pozneje, novembra 1958, se je pojavila druga verzija načrta, ki ga je predložil poljski zunanji minister. Ta načrt je predvideval, da bi po fazi denuklearizacije prešli tudi v postopnem zmanjševanju konvencionalnega orožja v srednji Evropi.

V maju 1959. leta so se sestali zunanji ministri štirih velikih. Zahod je tedaj predložil načrt, po katerem naj bi se Nemčiji združili, hkrati pa se ustvaril evropski varnostni sistem.

Dve leti pozneje smo bili na vrhuncu hladne vojne in v avgustu 1961. leta so v Berlinu postavili berlinski zid. Dalj časa se ni govorilo o miru, toda v januarju 1965 so dežele članice varšavskega sporazuma predložile konferenco o evropski varnosti, konferenco, na kateri bi sodelovale vse evropske dežele.

Poldrugeto leto pozneje, v juliju 1966, so dežele varšavskega sporazuma s konference v Bukaresti pozvale nevtralne dežele v Evropi, naj bi sodelovale pri pripravah za evropsko varnostno konferenco.

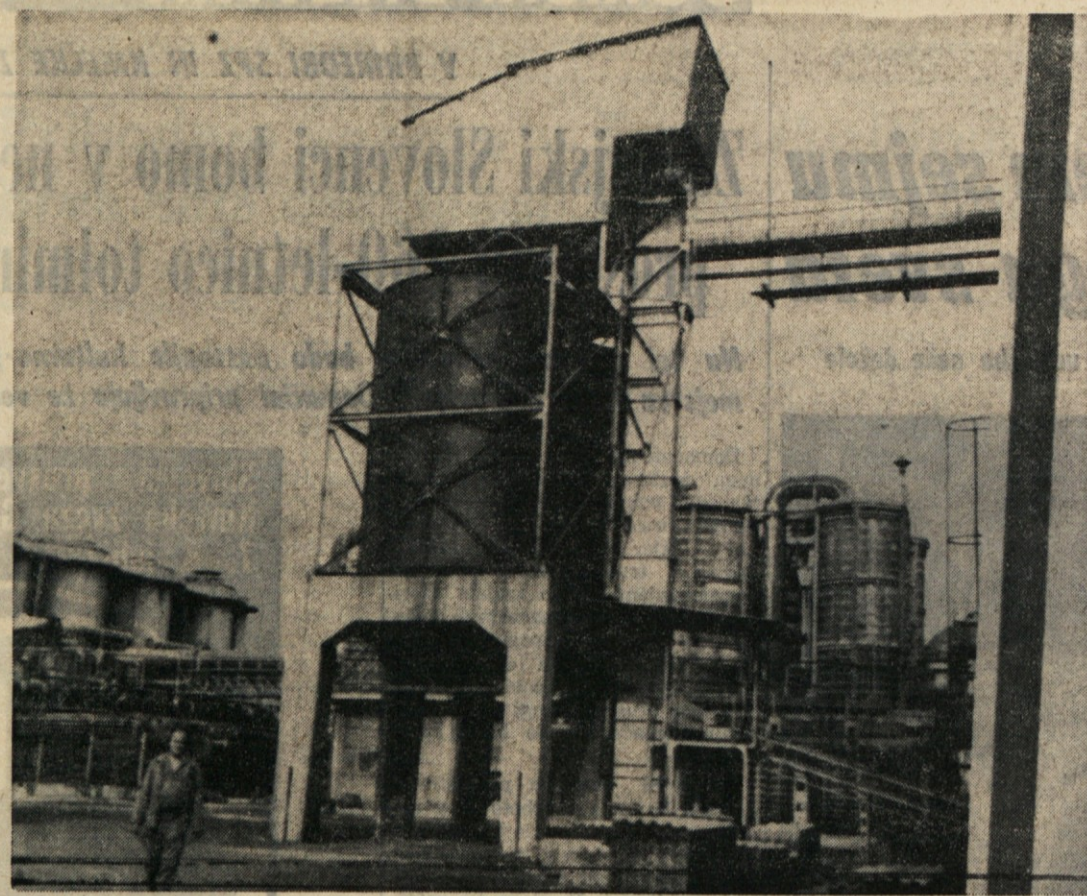
In tako smo prišli do maja 1969, ko so se razmere v svetu vendarle začele zboljšati in ko je Finska predlagala, naj bi se evropska konferenca o varnosti vršila v Helsinkih. Pravzaprav v juliju 1969 je finska vlada celotno uradno predložila skicano te konference. V decembru 1969. leta se je ameriški zunanji minister Rogers na konferenci dežel NATO v Bruslju postavil po robu kakršnikoli konferenci o evropski varnosti.

Dobri mesec pozneje v januarju 1970, je bil v Moskvi sestanek 28 komunističnih partij Evrope in tu so razpravljali tudi o kolektivni varnosti in o miru v Evropi. Koj za tem je sovjetska vlada izjavila, da je pripravljena na konferenco v Helsinkih.

V decembru 1970 je ministrski svet NATO v Rimu pristal na konferenco, vendar postavil pogoje, da je treba pred konferenco rešiti berlinski spor, ki so ga štiri velike sile več ali manj uredile s pogodbo o zahodnem Berlinu iz avgusta 1971.

V novembru 1971 je Finska predložila načrt o tako imenovanih multilateralnih posvetovanjih, ki naj bi služila za pripravo konference o evropski varnosti in sodelovanju.

Konec 1971 in začetek 1972 sta pomembna zato, ker so članice

V Celju so pred dnevi spustili v redno obratovanje novi pogon za proizvodnjo titanovega dioksida. To je del celjske cinkarne

V FINSKEM GLAVNEM MESTU JE ZBRANA PRAV VSA EVROPA

Prva ideja o sedanjih konferenci je pred 20 leti prišla iz Moskve

Dolga pot od prvega predloga do kompromisov in sedanje resničnosti

varšavskega sporazuma večkrat pozvale «vse evropske dežele ter vlade ZDA in Kanade», naj bi takoj začele s pripravami za evropsko konferenco.

Jeseni istega leta, točneje 24. oktobra 1972, so predstavniki 14 dežel članice NATO končno pozitivno odgovorili na poziv finske vlade, da bi sodelovali v pripravah za konferenco in tako je sestanek v Helsinkih dobil že konkretno osnovo. Tako smo prišli do 22. novembra lanskega leta, ko so se v glavnem mestu Finske začeli pripravljati sestanki za konferenco o evropski varnosti in sodelovanju. Tega stanka so se udeležili ambasadorji 34 dežel in sicer 32 evropskih dežel ter ZDA in Kanade. Edina dežela, ki ni poslala svojega predstavnika, je Albanija. Sestanek je bil v dvorani Dipoli in začel ga je finski zunanji minister, ki je izrazil upanje, da bodo «globoke spremembe v mednarodnih odnosih pripomogle k splošnim pogojem, v katerih bodo vse dežele mogle živeti v miru in varnosti brez znanega vmešavanja v njihove notranje zadeve».

V novembru in decembru 1972 so prve seje na ravni veleposlanikov pokazale, kako zapletena je vsa zadeva. Po večdnevni razpravi o tem, ali je treba najprej določiti dnevni red in vsebino bodoče konference ali pa ugotoviti njeno razsežnost, so se veleposlaniki 34 dežel močno podprli jugoslovanski predlog, da naj bi konferenca bila v treh fazah in sicer, naj bi bil najprej sestanek ministrov za zunanje zadeve, sledilo naj bi delo po komisijah, zaključna faza pa bi bil sestanek šefov vseh vlad ali držav. Neke zahodne sile pa niso bile priprave obvezati se na zadnjo fazo, na fazo šefov vlad, pri čemer so vztrajale dežele socialističnega tabora.

V januarju letos so se pogajanja v Helsinkih, po mesecu prekinitvi, nadaljevala. 15. januarja je Jugoslavija predložila dnevni red, katerega prva točka predvideva evropsko varnostno konferenco.

Obilno leto pozneje, novembra 1958, se je pojavila druga verzija načrta, ki ga je predložil poljski zunanji minister. Ta načrt je predvideval, da bi po fazi denuklearizacije prešli tudi v postopnem zmanjševanju konvencionalnega orožja v srednji Evropi.

V maju 1959. leta so se sestali zunanji ministri štirih velikih. Zahod je tedaj predložil načrt, po katerem naj bi se Nemčiji združili, hkrati pa se ustvaril evropski varnostni sistem.

Dve leti pozneje smo bili na vrhuncu hladne vojne in v avgustu 1961. leta so v Berlinu postavili berlinski zid. Dalj časa se ni govorilo o miru, toda v januarju 1965 so dežele članice varšavskega sporazuma predložile konferenco o evropski varnosti, konferenco, na kateri bi sodelovale vse evropske dežele.

Poldrugeto leto pozneje, v juliju 1966, so dežele varšavskega sporazuma s konference v Bukaresti pozvale nevtralne dežele v Evropi, naj bi sodelovale pri pripravah za evropsko varnostno konferenco.

In tako smo prišli do maja 1969, ko so se razmere v svetu vendarle začele zboljšati in ko je Finska predlagala, naj bi se evropska konferenca o varnosti vršila v Helsinkih. Pravzaprav v juliju 1969 je finska vlada celotno uradno predložila skicano te konference. V decembru 1969. leta se je ameriški zunanji minister Rogers na konferenci dežel NATO v Bruslju postavil po robu kakršnikoli konferenci o evropski varnosti.

Dobri mesec pozneje v januarju 1970, je bil v Moskvi sestanek 28 komunističnih partij Evrope in tu so razpravljali tudi o kolektivni varnosti in o miru v Evropi. Koj za tem je sovjetska vlada izjavila, da je pripravljena na konferenco v Helsinkih.

V decembru 1970 je ministrski svet NATO v Rimu pristal na konferenco, vendar postavil pogoje, da je treba pred konferenco rešiti berlinski spor, ki so ga štiri velike sile več ali manj uredile s pogodbo o zahodnem Berlinu iz avgusta 1971.

V novembru 1971 je Finska predložila načrt o tako imenovanih multilateralnih posvetovanjih, ki naj bi služila za pripravo konference o evropski varnosti in sodelovanju.

Konec 1971 in začetek 1972 sta pomembna zato, ker so članice

varšavskega sporazuma večkrat pozvale «vse evropske dežele ter vlade ZDA in Kanade», naj bi takoj začele s pripravami za evropsko konferenco.

Jeseni istega leta, točneje 24. oktobra 1972, so predstavniki 14 dežel članice NATO končno pozitivno odgovorili na poziv finske vlade, da bi sodelovali v pripravah za konferenco in tako je sestanek v Helsinkih dobil že konkretno osnovo. Tako smo prišli do 22. novembra lanskega leta, ko so se v glavnem mestu Finske začeli pripravljati sestanki za konferenco o evropski varnosti in sodelovanju. Tega stanka so se udeležili ambasadorji 34 dežel in sicer 32 evropskih dežel ter ZDA in Kanade. Edina dežela, ki ni poslala svojega predstavnika, je Albanija. Sestanek je bil v dvorani Dipoli in začel ga je finski zunanji minister, ki je izrazil upanje, da bodo «globoke spremembe v mednarodnih odnosih pripomogle k splošnim pogojem, v katerih bodo vse dežele mogle živeti v miru in varnosti brez znanega vmešavanja v njihove notranje zadeve».

V novembru in decembru 1972 so prve seje na ravni veleposlanikov pokazale, kako zapletena je vsa zadeva. Po večdnevni razpravi o tem, ali je treba najprej določiti dnevni red in vsebino bodoče konference ali pa ugotoviti njeno razsežnost, so se veleposlaniki 34 dežel močno podprli jugoslovanski predlog, da naj bi konferenca bila v treh fazah in sicer, naj bi bil najprej sestanek ministrov za zunanje zadeve, sledilo naj bi delo po komisijah, zaključna faza pa bi bil sestanek šefov vseh vlad ali držav. Neke zahodne sile pa niso bile priprave obvezati se na zadnjo fazo, na fazo šefov vlad, pri čemer so vztrajale dežele socialističnega tabora.

V januarju letos so se pogajanja v Helsinkih, po mesecu prekinitvi, nadaljevala. 15. januarja je Jugoslavija predložila dnevni red, katerega prva točka predvideva evropsko varnostno konferenco.

Obilno leto pozneje, novembra 1958, se je pojavila druga verzija načrta, ki ga je predložil poljski zunanji minister. Ta načrt je predvideval, da bi po fazi denuklearizacije prešli tudi v postopnem zmanjševanju konvencionalnega orožja v srednji Evropi.

V maju 1959. leta so se sestali zunanji ministri štirih velikih. Zahod je tedaj predložil načrt, po katerem naj bi se Nemčiji združili, hkrati pa se ustvaril evropski varnostni sistem.

Dve leti pozneje smo bili na vrhuncu hladne vojne in v avgustu 1961. leta so v Berlinu postavili berlinski zid. Dalj časa se ni govorilo o miru, toda v januarju 1965 so dežele članice varšavskega sporazuma predložile konferenco o evropski varnosti, konferenco, na kateri bi sodelovale vse evropske dežele.

Poldrugeto leto pozneje, v juliju 1966, so dežele varšavskega sporazuma s konference v Bukaresti pozvale nevtralne dežele v Evropi, naj bi sodelovale pri pripravah za evropsko varnostno konferenco.

In tako smo prišli do maja 1969, ko so se razmere v svetu vendarle začele zboljšati in ko je Finska predlagala, naj bi se evropska konferenca o varnosti vršila v Helsinkih. Pravzaprav v juliju 1969 je finska vlada celotno uradno predložila skicano te konference. V decembru 1969. leta se je ameriški zunanji minister Rogers na konferenci dežel NATO v Bruslju postavil po robu kakršnikoli konferenci o evropski varnosti.

Dobri mesec pozneje v januarju 1970, je bil v Moskvi sestanek 28 komunističnih partij Evrope in tu so razpravljali tudi o kolektivni varnosti in o miru v Evropi. Koj za tem je sovjetska vlada izjavila, da je pripravljena na konferenco v Helsinkih.

V decembru 1970 je ministrski svet NATO v Rimu pristal na konferenco, vendar postavil pogoje, da je treba pred konferenco rešiti berlinski spor, ki so ga štiri velike sile več ali manj uredile s pogodbo o zahodnem Berlinu iz avgusta 1971.

V novembru 1971 je Finska predložila načrt o tako imenovanih multilateralnih posvetovanjih, ki naj bi služila za pripravo konference o evropski varnosti in sodelovanju.

Konec 1971 in začetek 1972 sta pomembna zato, ker so članice

varšavskega sporazuma večkrat pozvale «vse evropske dežele ter vlade ZDA in Kanade», naj bi takoj začele s pripravami za evropsko konferenco.

Jeseni istega leta, točneje 24. oktobra 1972, so predstavniki 14 dežel članice NATO končno pozitivno odgovorili na poziv finske vlade, da bi sodelovali v pripravah za konferenco in tako je sestanek v Helsinkih dobil že konkretno osnovo. Tako smo prišli do 22. novembra lanskega leta, ko so se v glavnem mestu Finske začeli pripravljati sestanki za konferenco o evropski varnosti in sodelovanju. Tega stanka so se udeležili ambasadorji 34 dežel in sicer 32 evropskih dežel ter ZDA in Kanade. Edina dežela, ki ni poslala svojega predstavnika, je Albanija. Sestanek je bil v dvorani Dipoli in začel ga je finski zunanji minister, ki je izrazil upanje, da bodo «globoke spremembe v mednarodnih odnosih pripomogle k splošnim pogojem, v katerih bodo vse dežele mogle živeti v miru in varnosti brez znanega vmešavanja v njihove notranje zadeve».

V novembru in decembru 1972 so prve seje na ravni veleposlanikov pokazale, kako zapletena je vsa zadeva. Po večdnevni razpravi o tem, ali je treba najprej določiti dnevni red in vsebino bodoče konference ali pa ugotoviti njeno razsežnost, so se veleposlaniki 34 dežel močno podprli jugoslovanski predlog, da naj bi konferenca bila v treh fazah in sicer, naj bi bil najprej sestanek ministrov za zunanje zadeve, sledilo naj bi delo po komisijah, zaključna faza pa bi bil sestanek šefov vseh vlad ali držav. Neke zahodne sile pa niso bile priprave obvezati se na zadnjo fazo, na fazo šefov vlad, pri čemer so vztrajale dežele socialističnega tabora.

V januarju letos so se pogajanja v Helsinkih, po mesecu prekinitvi, nadaljevala. 15. januarja je Jugoslavija predložila dnevni red, katerega prva točka predvideva evropsko varnostno konferenco.

varšavskega sporazuma večkrat pozvale «vse evropske dežele ter vlade ZDA in Kanade», naj bi takoj začele s pripravami za evropsko konferenco.

Jeseni istega leta, točneje 24. oktobra 1972, so predstavniki 14 dežel članice NATO končno pozitivno odgovorili na poziv finske vlade, da bi sodelovali v pripravah za konferenco in tako je sestanek v Helsinkih dobil že konkretno osnovo. Tako smo prišli do 22. novembra lanskega leta, ko so se v glavnem mestu Finske začeli pripravljati sestanki za konferenco o evropski varnosti in sodelovanju. Tega stanka so se udeležili ambasadorji 34 dežel in sicer 32 evropskih dežel ter ZDA in Kanade. Edina dežela, ki ni poslala svojega predstavnika, je Albanija. Sestanek je bil v dvorani Dipoli in začel ga je finski zunanji minister, ki je izrazil upanje, da bodo «globoke spremembe v mednarodnih odnosih pripomogle k splošnim pogojem, v katerih bodo vse dežele mogle živeti v miru in varnosti brez znanega vmešavanja v njihove notranje zadeve».

V novembru in decembru 1972 so prve seje na ravni veleposlanikov pokazale, kako zapletena je vsa zadeva. Po večdnevni razpravi o tem, ali je treba najprej določiti dnevni red in vsebino bodoče konference ali pa ugotoviti njeno razsežnost, so se veleposlaniki 34 dežel močno podprli jugoslovanski predlog, da naj bi konferenca bila v treh fazah in sicer, naj bi bil najprej sestanek ministrov za zunanje zadeve, sledilo naj bi delo po komisijah, zaključna faza pa bi bil sestanek šefov vseh vlad ali držav. Neke zahodne sile pa niso bile priprave obvezati se na zadnjo fazo, na fazo šefov vlad, pri čemer so vztrajale dežele socialističnega tabora.

V januarju letos so se pogajanja v Helsinkih, po mesecu prekinitvi, nadaljevala. 15. januarja je Jugoslavija predložila dnevni red, katerega prva točka predvideva evropsko varnostno konferenco.

Obilno leto pozneje, novembra 1958, se je pojavila druga verzija načrta, ki ga je predložil poljski zunanji minister. Ta načrt je predvideval, da bi po fazi denuklearizacije prešli tudi v postopnem zmanjševanju konvencionalnega orožja v srednji Evropi.

V maju 1959. leta so se sestali zunanji ministri štirih velikih. Zahod je tedaj predložil načrt, po katerem naj bi se Nemčiji združili, hkrati pa se ustvaril evropski varnostni sistem.

Dve leti pozneje smo bili na vrhuncu hladne vojne in v avgustu 1961. leta so v Berlinu postavili berlinski zid. Dalj časa se ni govorilo o miru, toda v januarju 1965 so dežele članice varšavskega sporazuma predložile konferenco o evropski varnosti, konferenco, na kateri bi sodelovale vse evropske dežele.

Poldrugeto leto pozneje, v juliju 1966, so dežele varšavskega sporazuma s konference v Bukaresti pozvale nevtralne dežele v Evropi, naj bi sodelovale pri pripravah za evropsko varnostno konferenco.

In tako smo prišli do maja 1969, ko so se razmere v svetu vendarle začele zboljšati in ko je Finska predlagala, naj bi se evropska konferenca o varnosti vršila v Helsinkih. Pravzaprav v juliju 1969 je finska vlada celotno uradno predložila skicano te konference. V decembru 1969. leta se je ameriški zunanji minister Rogers na konferenci dežel NATO v Bruslju postavil po robu kakršnikoli konferenci o evropski varnosti.

Dobri mesec pozneje v januarju 1970, je bil v Moskvi sestanek 28 komunističnih partij Evrope in tu so razpravljali tudi o kolektivni varnosti in o miru v Evropi. Koj za tem je sovjetska vlada izjavila, da je pripravljena na konferenco v Helsinkih.

V decembru 1970 je ministrski svet NATO v Rimu pristal na konferenco, vendar postavil pogoje, da je treba pred konferenco rešiti berlinski spor, ki so ga štiri velike sile več ali manj uredile s pogodbo o zahodnem Berlinu iz avgusta 1971.

V novembru 1971 je Finska predložila načrt o tako imenovanih multilateralnih posvetovanjih, ki naj bi služila za pripravo konference o evropski varnosti in sodelovanju.

Konec 1971 in začetek 1972 sta pomembna zato, ker so članice

varšavskega sporazuma večkrat pozvale «vse evropske dežele ter vlade ZDA in Kanade», naj bi takoj začele s pripravami za evropsko konferenco.

Jeseni istega leta, točneje 24. oktobra 1972, so predstavniki 14 dežel članice NATO končno pozitivno odgovorili na poziv finske vlade, da bi sodelovali v pripravah za konferenco in tako je sestanek v Helsinkih dobil že konkretno osnovo. Tako smo prišli do 22. novembra lanskega leta, ko so se v glavnem mestu Finske začeli pripravljati sestanki za konferenco o evropski varnosti in sodelovanju. Tega stanka so se udeležili ambasadorji 34 dežel in sicer 32 evropskih dežel ter ZDA in Kanade. Edina dežela, ki ni poslala svojega predstavnika, je Albanija. Sestanek je bil v dvorani Dipoli in začel ga je finski zunanji minister, ki je izrazil upanje, da bodo «globoke spremembe v mednarodnih odnosih pripomogle k splošnim pogojem, v katerih bodo vse dežele mogle živeti v miru in varnosti brez znanega vmešavanja v njihove notranje zadeve».

V novembru in decembru 1972 so prve seje na ravni veleposlanikov pokazale, kako zapletena je vsa zadeva. Po večdnevni razpravi o tem, ali je treba najprej določiti dnevni red in vsebino bodoče konference ali pa ugotoviti njeno razsežnost, so se veleposlaniki 34 dežel močno podprli jugoslovanski predlog, da naj bi konferenca bila v treh fazah in sicer, naj bi bil najprej sestanek ministrov za zunanje zadeve, sledilo naj bi delo po komisijah, zaključna faza pa bi bil sestanek šefov vseh vlad ali držav. Neke zahodne sile pa niso bile priprave obvezati se na zadnjo fazo, na fazo šefov vlad, pri čemer so vztrajale dežele socialističnega tabora.

V januarju letos so se pogajanja v Helsinkih, po mesecu prekinitvi, nadaljevala. 15. januarja je Jugoslavija predložila dnevni red, katerega prva točka predvideva evropsko varnostno konferenco.

NOVA VRSTA PŠENICE

STO STOTOV ŽITA NA ENEM HEKTARU

Zavod v Mironovki je dal že več novih vrst pšenice - Najboljša je Mironovskaja - Jubilejnaja

MOSKVA. 4. — Sovjetska zveza pridela zelo veliko žita. Kljub temu ga še uvaža, kajti tolikšna je v Sovjetski zvezi poraba žita. Samo ob sebi se razume, da gre največ pšenice in rži za prehrano, toda tudi industrija porabi veliko žita. Z druge strani pa je znano, da Sovjetska zveza posveča vedno več pozornosti novim vrstam žita, posebno pšenice, saj sejejo ruska žita tudi v raznih nemških deželah, rekli bi celo v vseh predelih sveta. Sovjetski agronomi so namreč zabeležili doslej veliko uspehov pri vzgajanju novih vrst žit, novih vrst pšenice. In tako smo v Sovjetski zvezi priča nekakšnemu protislovju, da namreč prideluje vedno več žita in vzgaja vedno nove in nove vrste žit, hkrati pa uvaža žito iz tujine, ker ji ga primanjkuje. Danes se bomo ustavili pri nekaterih novih vrstah sovjetske pšenice, ki veliko obetajo, rekli bi raje zagotavljajo, da Sovjetski zvezi ne bo več treba uvažati žito.

Če smo pred nedavnimi zapisali, da so v Mehiki vzgajali izredno donosno vrsto pšenice, ki da tudi do 80 stotov zrna na ha in če smo hkrati zabeležili tudi napovedi strokovnjakov, da bodo vzgajali pšenico, ki bi dajala tudi 120 in še več stotov zrna na ha, moremo danes zapisati, da so v sovjetskem Institutu za žitarice v Mironovki blizu Kijeva vzgajali pšenico, ki je že dala nad 100 stotov zrna na hektar.

V Mironovki je zavod za vzgojo novih vrst žita. Zavod je star nekaj nad 60 let, to se pravi, da so ga ustanovili tik pred začetkom prve svetovne vojne. Toda tedaj in tudi dolgo po oktobrski revoluciji so tu v glavnem ekzperimentalne razne sladkorne pese, da bi dobili boljši donosno vrsto. Nato so pa prešli na vzgojo novih vrst žitaric in 2500 ha polj, kolikor jih ima zavod na razpolago, služi izključno temu, da s križanjem vzgajajo vedno bolj donosne vrste žit, prvenstveno pšenice, pa tudi takšne vrste pšenice, ki zdrži razne klime, na primer ostro klimo Sibirije ali pa hudo nevarne nagle vročine suhe srednje Azije.

Navedbi bomo nekaj uspehov tega zavoda, tako kot je o njih spregovali načelnik zavoda sovjetski akademik Vasilij Remeslov in kot so o tem poročali v sovjetski agenciji «Novosti».

Leta 1972 so na poskusnih parcelah v Przevalskaj v Kirgiziji zabeležili pridelek nekaj nad 10 ton torej nekaj nad 100 stotov zrna na ha. Pridelek, o katerem poljedelec doslej le sanja, je dala vrsta pšenice Mironovskaja - Jubilejnaja.

Načelnik poskusnega zavoda za vzgojo novih vrst žit Vasilij Remeslov pravi, da je njihov zavod dal poljedelstvu Sovjetske zveze in tudi drugega sveta zelo veliko vrst žit kot so na primer Mironovskaja - 254, Mironovskaja 808, Kijevskaja 893, Iličevskaja in druge. Samo z Mironovskajo 808 je bilo lani posejanih na svetu nad 7 milijonov ha površine.

Mironovskaja 808 spada prav gotovo med najboljše vrste pšenice. Ne rodi povsod enako, kar je tudi razumljivo, toda v vsakem predelu sveta da od 8 do 10 pa tudi 12 stotov več zrna kot ga po navadi nažanjejo v posameznih krajih. Ta vrsta pšenice se je odlično obnesla tudi v severnih predelih ter na Daljnem vzhodu, to se pravi v skrajnem vzhodnem delu Sibirije, ker more zdržati tudi zelo nizke temperature. V severnem Kazakstanu ter v Sibiriji prenese zimske mrazove in kljub

vsem neugodnim vremenskim razmeram rdi več, kot morejo dati rana žita, torej žita, ki jih sejejo spomladi. Pridelek 45, 50 in tudi več stotov na ha niso nobena redkost na marsikaterem kolhozu in sovjahov vzhodnih predelov Sovjetske zveze.

Pšenica Mironovskaja 808, o kateri se poje tolikšna slava, pa ima vendarle tudi eno zelo resnih napak: zelo rada poleže. To pa zna v danih trenutkih pobrati polovico in še več letine. Da bi temu odpravili, so se v že omenjenem zavodu pri Kijev lotili križanja Mironovskeje 808 z raznimi drugimi žiti, ki imajo nizka in močna stebelca. In tako so prišli do Mironovskaja - Jubilejnaja, ki je zares svojevrsna pšenica, saj je njeno steblo za 25 cm nižje od prejšnjega stebelca, klas pa je še večji, torej pridelek še bogatejši

ŠPORT ŠPORT ŠPORT

KOLESARSTVO

«TOUR DE FRANCE»

TENIS

Zelo počasna vožnja zaradi hude vročine

Zoetemelk si priporil etapno zmago s sprintom v zadnjih metrih

NANCY, 4. — Izredna vročina je danes ovirala četrto etapo kolesarske dirke po Franciji, tako da je bila po 214 kilometrih poročila hitrost zelo nizka. Zmagal je nizozemski kolesar Joop Zoetemelk, vendar le po zaslugi sprinta v zadnjih metrih.

Kolesarji so startali v Reimsu ob 11. uri; nekateri manj znani tekmovalci so začeli takoj napadati, vendar brez uspeha. Do 150. kilometra so tako vozili vsi složno in počasi, nakar se je razvnela borba, vendar ni nikomur uspelo, da bi si pridobil zadovoljiv naskok. Že je kazalo, da se bo napad posrečil v zadnjih kilometrih Francozu Tierlinecu, vendar je popustil prav pred ciljem. V končnem naletu sta si pridobila Zoetemelk in Verbeeck sekundno prednost pred Van Springlom in Van Impejem, medtem ko je bil Pouliodor peti. Francoski predstavnik Catieau pa je ohranil prvo mesto na lestvici, ki ga je osvojil po večeršnji borbeni etapi.

Po štirih etapah je položaj na lestvici precej zapleten. Od favorita je najbolje uvrščen Ocani, ki je izvedel večeraj odlični napad in zadal Zoetemelku, Pouliodorju, Thevenetu dobri dve minuti zaostanka. Španec Fuente pa je na skupni lestvici še bolj oddaljen (preko šest minut), za kar se mora zahvaliti padcu v večeršnji etapi. Čeprav huda vročina precej hromi redni potek dirke, pa vseno kaže, da se bo končno Ocani posrečilo zmagati na «Touru».

Vrstni red na cilju (Reims — Nancy 214 km):

1. Joop Zoetemelk (Niz.) 6.09'42" (z odditkom 6.09'27")
2. Frans Verbeeck (Bel.) 6.09'32"
3. H. Van Springel (Bel.) 6.09'38"
4. L. Van Impe (Bel.) 6.09'43"
5. Raymond Pouliodor (Fr.) 6.09'51"
6. Roger Gijson (Luks.) 6.09'51"
7. Jose Viljo (Sp.) 6.09'54"
8. Charles Rouxel (Fr.) 6.09'54"
9. Willy Van Neste (Bel.) 6.09'54"
10. Cyrille Guimard (Fr.) 6.09'59"

Skupna lestvica:

1. Jose Catieau (Fr.) 1'18"
2. De Geest (Bel.) 1'24"
3. Mortensen (Dan.) 1'43"
4. Guimard (Fr.) 1'48"
5. Van Springel (Bel.) 1'59"
6. Ocani (Sp.) 1'59"

TETOV, 4. — V današnji etapi kolesarske dirke po Jugoslaviji je zmagal sovjetski kolesar Šarkov, drugi je bil Francoz Poleneully, najboljši jugoslovjan pa je bil Frelih, ki je zasedel šesto mesto. Na skupni lestvici vodi še vedno Francoz Lelelu, medtem ko je Frelih deseti in najboljši domači predstavnik. Ekipo pa vodi Sovjetska zveza pred prvim moštvom Jugoslavije.

ODBOJKA

Na pionirskem prvenstvu SRŠ

Pionirji Salonita tretji na Ravnah

V soboto je bilo na Ravnah na Koroškem letošnje slovensko prvenstvo v odbojki za pionirje. Prvenstvo je vzorno organiziral in izpeljal domači odbojarski klub. Prvo tovrstno tekmovalno je bilo lani v Mežici, kjer so se zbrale samo tri ekipe.

Na letošnjem prvenstvu je sodelovalo pet ekip, kar je vedno odlično premalo in za razvoj slovenske odbojke zelo zaskrbljujoče. Na prvenstvu so nastopile štiri ekipe z območja Fužinar ter Salonita, dve ekipi iz naslov slovenskih prvakov so proti pripravljenosti osvojili pionirji Žerjavja, pred favorizirano prvo ekipo organizatorjev, na tretje mesto pa so se uvrstili pionirji Salonita.

Mladi odbojkarji so prikazali lepo in izdelano igranje, kar je dokaz, da so se v tem sredinah posvetili tudi najmlajšim.

Kanalski pionirji so na tem prvenstvu doživeli svoj ognjeni test, saj jim domače tehnično vodstvo ni uspelo zagotoviti ustreznih partnerjev niti v širšem slovenskem

prostoru. Zato je bila začetna trena pri posameznikih več kot razumljiva in opravljena.

Za ekipo OK Salonit so nastopili naslednji igralci: Debenjak, Bucik, Tomažič, Podbršček, Humar, Sulič, Zimo in Bavdaž.

REZULTATI SALONITA

Salonit - Fužinar II. 2:0
Salonit - Fužinar I. 0:2
Salonit - Žerjav 0:2
Salonit - Črna 2:0

VRSTNI RED: 1. Žerjav, 2. Fužinar I., 3. Salonit, 4. Črna, 5. Fužinar II.

*** E. HVALICA

RIM, 4. — V meddržavnem odbojarskem srečanju je ženska odbojarska reprezentanca Kitajske premagala Italijo s 3:0 (4, 14, 10).

POGOVOR S PREDSEDNIKOM LLOYDA ZALATEOM OB TURNIRJU V TRSTU

Kljub dokaj slabemu odzivu občinstva Šele dodatno srečanje organizatorji zadovoljni s turnirjem

Tako kakovostne prireditve so za tržaški šport zelo koristne

O tem turnirju smo se pogovorili s predsednikom Lloyd Adriatic, ki je organizator te velike športne manifestacije.

«Zalato» prireditve je bila za vas veliko finančno breme. Ste za njo zadovoljni?

Zalato: «Zaradi kakovosti tekem, zaradi nekaterih velikih košarkarjev, zaradi izjemnih tekem je turnir do sedaj nedvomno uspel, žal pa odziv občinstva ni bil tak, kot smo pričakovali. Iz vseh strani so pred leti padale kritike, da je Trst športno zamrl: ni več kakovostnih igrancev, ni predvsem velikih prireditelj, ki bi zbudili navdušenje, predvsem pri najmlajših. Skušali smo vsaj delno rešiti to vprašanje, s tem da smo priredili ta turnir, ki nas je stal ogromno. Občinstvo pa ni čutilo važnosti te prireditve in tako je bilo prav skromno število gledalcev največja hiba tega turnirja, ki je z druge strani povsem uspel.»

«So morda vplivali drugi činitelji na slab odziv občinstva: začete dopustov, pozna ura, morda slab izbor ekip?»

«Vse v redu in prav. Mislim pa, da je glavni vzrok za to slaba športna mentaliteta našega mesta.»

Turnir, koristen za tržaško košarko

«Vaš turnir je imel tudi drugi cilj: navdušiti predvsem mladino za to športno panogo, ki je dala pred leti mnogo zadoščenj tržaškemu športnemu krogu.»

Zalato: «Pri organizaciji takega turnirja smo seveda upoštevali tudi to komponento. Mladi navijači so lahko gledali slavne igralce, kot so Plečša, Kenney, Brumatti, Hall, Recalcatti in drugi. Nedvomno so jih ti igralci navdušili in, kar je važnejše, so jim pokazali nove tehnične elemente.»

«Kaj pa košarkarski tehniki?»

«Tudi ti so bili s prikazanimi tekami navdušeni. Priča nismo bili samo igri posameznikov, videli smo tudi pravo skupno igranje. In prav to me je v največji meri presenetilo: borbenost in požrtvovalnost vseh igralcev za ekipo.»

«Za vas je bil še posebno važen nastop mladega košarkarja Simmenthala Crisafullija, ki naj bi v prihodnjih sezoni nastopil z vašo ekipo?»

«Crisafullija ne gre oceniti za to, kar je pokazal na tem turnirju. O njem si je naše tehnično vodstvo še ustvarilo pozitivno mnenje po laniških nastopih na turnirjih in na treningih, ki jih je Crisafulli imel z našo ekipo.»

Trofeja tudi v bodoče

«Slab odziv občinstva vas ni morda prepričal, da bi v bodoče ne priredili več takih turnirjev?»

«Nikakor ne! Globoko smo pre-

Evertova in Kingova v ženskem finalu

LONDON, 4. — Američanka Chris Evert je pripravila v Wimbledonu veliko presenečenje, ko je v polfinalu ženskih posameznic premagala nosilko skupine št. ena, Avstralko Courtovo s 6:1, 1:6, 6:1.

Druge finalistke je postala Američanka Kingova, ki je premagala Avstralko Goolagongovo s 6:3, 5:7 in 6:3.

ATLETIKA

DUNAJ, 4. — Avstrijka Gusenbauerjeva je danes na nekem tekmovalnem skotilu v višini 191 cm, kar je sezonski svetovni rekord.

MARIBOR, 4. — Danes se je zaključilo državno atletsko prvenstvo Jugoslavije v mnogobojih. Med moškimi je zmagal Novogoričan Marković s 7558 točkami. Med ženskami je nova prvakinja Počičeva, medtem ko je Breda Baboček zasedla drugo mesto in je postavila nov slovenski rekord v mnogoboju.

Šahovski braturnir na Konevču

ŠAHOVSKI TURNIR GOSTILNE «LUXA» NA PROSEKU

Šele dodatno srečanje odločilo zmagovalca

Prvo mesto je osvojil Dušan Jelincić pred Dragom Antončičem M. Starc je predlagal enotno slovensko šahovsko moštvo

V soboto zvečer je bil v gostilni «Luxa» na Proseku šahovski braturnir, katerega se je udeležilo štiri- najst najmočnejših slovenskih zamejskih šahistov.

Mimo tehničnega rezultata je treba poudariti trud organizatorjev, da bi izpeljali ta turnir na res najboljši način. Gostilna «Luxa» je kot organizator dala pokal za najboljšo ekipo, sestavljeno iz treh igralcev, pri posameznikih pa so prvi trije uvrščeni dobili kolajne in liter dobre kapljice. Šahisti s Kontovela in s Proseka so se potrudili, da bi tek turnirja kar najbolje uspel.

Tehnični rezultat je dal po trinajstih kolidih ogrožene borbe dva zmagovalca Dušana Jelincića in Dragana Antončiča. Ker je turnirju služil končni zmagovalci, sta ta dva igralca opravila še dodatno srečanje, kjer se je izmazal mlajši Dušan Jelincić.

Tretje mesto je osvojil Uroš Koren, ki je izbojeval le devet točk iz pol, zato pa se lahko tolaži z brosnato kolajno (in z litrom sladkega rizičnega). Četrto mesto je zasedel mladin Cvetko Praselj, ki je igral s ločeno, presenetljivo peto mesto pa Janček Budin, ki je osvojil sedem točk iz pol. Na šestem mestu so sledili Zlatko Jelincić, ki je tokrat razočaral, nato Benedetič in še vrsta drugih šahistov.

VESLANJE

MARIBOR, 4. — Na veslaškem turnirju v Mariboru je Argo iz Lize osmerkat zmagal med posamezniki ter je osvojil tudi ekipo prvo mesto med fanti in med dekleti.

GOTEBORG, 4. — V finalno kolo svetovnega prvenstva v sabljanju so se uvrstili trije Sovjeti (Sidiak, Nazimov, Krovoposkov), en Madžar (Kovacs), Poljak Pawlowski in Italijan Montano, medtem ko je bila pravo presenečenje izključitev svetovnega in olimpijskega prava Italijana Maffei.

OBVESTILO

TEČAJ V SECI

Združene slovenskih športnih društev v Italiji obvešča vsa zainteresirana društva, naj čimprej opravijo vse formalnosti v zvezi s tečajem v Seči.

Trenerski tečaj bo od 8. do 12. julija v Seči. Odhod iz Trsta bo ob 6. uri (zjutraj) s Trga Oberdana in sicer v nedeljo, 8. julija. Tečaj za košarkarje pa bo od 12. do 20. julija prav v Seči. Odhod avtobusa bo s Kontovela (6.00), z Opčin (6.15), s Trga Oberdana (6.30).

Vse informacije nudijo ZSSD, UL Geppa 3, tel. 31-119, od 10. do 12. ure in od 16. do 18. ure.

b. l.

Danes začetek «Turnirja sv. Lovrenca» v Škedinju

Danes se bo v Škedinju pričel košarkarski «Turnir sv. Lovrenca»,

Dr. Aleksander Gala - Peter Partizanski zdravnik 104.

Spomini iz bogatega, pa tudi težkega življenja partizanskega zdravnika

V hlevu je bilo temno, da niti opazil nisem, da sem lege prav na kup gnoja, ki je bil v kotu. Močan smrad in čudno, premehko ležišče me je spravilo pokonci, da sem si poiskal primernejši prostor. Te nerodnosti sem se še dolgo spominjal, saj sem še lep čas smrdel po hlevskem gnoju, čeprav sem bil vedno zunaj na svežem zraku.

Proti jutru, bilo je 1. maja, sta prišla po nas kurirja in še tisti dan smo prišli do bolnice. Prvazaprav smo se najprej ustavili pri Cirilu Kogoju na Robu, kjer je bila javka za bolnico. Od tam naju je odpeljal v bolnico nekdo od osebja, ki je bila takrat v «Lukčevih robeh» nad Skopico. Ranjenci so ležali v gostem grmovju na listju in suhi travi, ki so si jo nabrali v bližini. Nekateri so imeli šotorska krila, drugi so si napravili streho kar iz vej. V bolnici je bilo kakih 8 bolnikov in ranjenecov. Zanje sta skrbeli Svarun iz Grudnice in Medved (Polde Mrak iz Vrat) ter verjetno še kdo, čigar ime na se ne spominjam več.

Bolnica, sanitetna postaja št. 3, je bila na zelo romantičnem, težko dostopnem mestu. Na prostor tik pod vrhom strmega pobočja, ki se dviga v kotu nad sotočjem Idrijce in Trebuše, je bil dostop možen le z ene strani, tj. od Malih Vrš. Ni čudno, da so se tja zatekli ranjenci iz prvih partizanskih bojev na tem področju. Včasih so se preselili, vendar ne

daleč, morda za nekaj sto metrov na vrh «Črč», od tam spet nad Skopico pod Košutnikom, pa v «Učjo jamo» na Vršah, kjer je bolnica dočakala razpad Italije. Zadoščenja je izvidnica, postavljena na primerno skrit rob, pa jih sovražnik ni mogel presenetiti. Italijani so ob velikih očičevalnih akcijah natočno pregledali tudi te kraje, vendar jim ni uspelo odkriti najmanjših sledi za bolnico. Malo pred razpadom Italije, ko sem bolnico drugič obiskal, so mi pravili, da so italijanski vojaki s trebuške strani večkrat patrolirali po vrhu hriba nasproti Skopice. Nekoč so prišli prav blizu bolnice, vendar je niso našli. Rešila jo je skrbna konspiracija. Komandir bolnice je vedno odhajal prvi in se poslednji vračal v bolnico, pri tem je skrbel, da ni nihče zapustil kakšne sledi, ki bi lahko pripeljala sovražnika v postojanko.

V maju, kmalu po mojem odhodu iz postojanke, je bolnica preživljala morda najbolj kritičen čas. Patrola kakih 27 vojakov je že navezgodaj prišla na Rob z namenom, da gre proti Skopici, kjer je bila bolnica. Prišli so tako iznenada, da so kurirji, ki so imeli tu javko, še bežali iz hiše, ko so Italijani že trkali na vrata. Nekoč od Kogojevih iz hiše na Robu je Italijane pregovorili, da so šli namesto na Male Vrše proti Velikim Vršam. Vedeli smo namreč, da tam ni partizanov. Kljub temu je bila Cirilova žena Marija v skrbeh, da Lahov le ne bo zaneslo po vrhu hriba še na Male Vrše. Nataknila je ovič okoli vratu vrh, kot da jo pelje na pašo ali k ovnu, in odhitela na Male Vrše obvestiti partizane, naj se umaknejo v skalovje.

Sploščeta ko so se v bolnici zdravili ranjenci in bolniki, kasneje smo pošiljali sem le telesno in duševno izčrpane; vojne psihonevrotike.

Medved, komandir bolnice, bivši rudar iz belgijskih rudnikov, kjer si je nakopal težko naduho (silikoza), je bil zelo hladnokrven in duhovit možakar, star nekaj čez 40 let. Prav zaradi nahuhe ni bil sposoben za izredne napore neprestanih

maršev v partizanski enoti. Bil pa je kot nalašč za voditelja postaje, kjer so se zdravili telesno in predvsem duševno izčrpani partizani. S svojo besedo in ponašanjem je zelo pomirjevalno deloval na svoje nemirne ter od naprov in borb trajno preplašene varovance.

Nekoč mi je pripovedoval zgodbo, ki je sicer smešna, je pa tudi dokaz, do kolike duševne izčrpanosti so borce privredili izredni fizični in psihični napori. Neke julijske noči se je vračal s takim bolnikom iz doline. Oba sta bila optarna s košem, polnim hrane. Odražje je bilo mirno, spokojno. Sovražnikove bližine tiste dni ni bilo čuti. Nebo je bilo pokrito z rednimi oblaki.

Nenadoma se je izza oblakov prikazal mesec in razvil svojo srebrno svetlobo po strmem, z grmovjem poraslem pobočju nad Vratu proti Malim Vršam. Ko je obenem še zaplaval blag vetrič in je završalo v vrhovih grmovja in redkih dreves, je zaslišal za seboj močan šum. Hitro se je ozrl in videl le še kos, ki se je kotilil po strmem pobočju. Spremljevalca — bolnika ni bilo nikjer več. Čakal je, pritojano požvižgal, da bi priklical preplašena, toda o njem ni bilo več ne duha ne sluha.

Šele drugi dan ponóci se je ta vrnil in povedal, kaj vse je doživel. Pravil je, da je nekaj zaškrilpal in da je v tistem trenutku videl neke sence, ki so se premikale od grma do grma. To ga je v trenutku tako zmedlo, da se je pognal v beg in se zavedel šele, ko se je pričelo daniti. Ko se je prepirčal, da ga nihče ne zasleduje, je se malo pomiril, vendar se podnevi ni mogel več vrniti v taborišče. Cel dan je lačen in žejen preležal v gostem grmovju, oprezoval v okolico in šele zvečer se je mogel vrniti v postojanko.

Medved je vse stvar trezno analiziral in je prišel do zaključka, da je verjetno zaškrilpal kos na njegovem hrbtu, ki je nerodno stopil. Sence, ki jih je dočeno videl preplašeni, pa so bile sence grmovja in dreves, ki so se umikale pred mesečno svetlobo, ki so jo preganjale hleve meglice. Njegovo pred-

IZLETI SPD TRST V MESECU JUNIJU

Čeprav je često nagajalo vreme so vsi izleti uspeli zelo dobro

Posebno pomembno je bilo srečanje vseh zamejskih planincev na Ojsterniku

Slovensko planinsko društvo Trst je organiziralo v juniju dvodnevni izlet na Stol, srečanje obmejnih planincev na Ojsterniku, izlet na Krn in zadnji «Križ-kraž-kros» v Živčevi dolini. Vsi štiri izleti so uspeli, le pri izletu na Krn je hudo nagajalo vreme.

DVODNEVNI IZLET NA STOL

Drugačji dan tretjega junija je bil dvodnevni izlet na Stol; kazalo je, da ne bo uspel, ker je sprva bilo premalo prijavljenih. Nato pa se je v zadnjem trenutku prijavilo toliko izletnikov, da jih je bilo preveč. Z avtobusom smo se popeljali v Ljubljano, kjer smo sprejeli medsebojno univerzitetnega profesorja Tonea Vraberja. Izstopili smo na mejnem prehodu na Ljubelju in se po-

vzpeli s sedežnico do kočice Zelenica, od koder pelje markirana pot na Stol. Hitro smo vzele pot pod noge, kajti pravilo so, da je dolga. Kljub dobri boji smo prispeli na vrh zelo pozno, ker smo se med potjo utavljali. Profesor Vrabec nam je razkazoval gorske rože, nam razlagal njihova imena in govoril o značilnosti posameznih cvetlic. V koči pod vrhom smo prebili ostank dneva ob kartanju in medsebojnih pogovorih.

Naslednji dan smo sestopili po grebenu do Pristave, kjer je želel, pa je lahko obiskal Valvasorjev dom. Nato smo se vsi zbrali na Pristavi, kjer so v okolici številni ribniki. Po daljšem postanku smo se odpravili v Koroško Belo, kjer nas je čakal avtobus in drugi izletniki, ki so, medtem ko smo se mi potepali po Stolu, obiskali Bohinjsko jezero in slat pri Savici. Skupaj smo se potem v vselem razpoloženju odpravili domov.

Izlet je popolnoma uspel, nobenih zapletenj ni bilo, tudi vreme nam ni nagajalo, skratka, bolje ni moglo biti.

SREČANJE ZAMEJSKIH PLANINCEV IZ TRSTA, GORICE IN CELOVCA NA OJSTERNIKU

Dne 17. junija je Slovensko planinsko društvo Trst organiziralo srečanje obmejnih planincev na Ojsterniku. Poleg zamejskih planincev iz Celovca, Gorice in Trsta so se na Ojsternik zbrali planinci iz Slovenije. To je že drugo srečanje zamejskih planincev, za katero je dalo pobudo Planinsko društvo Jesenice.

Vreme je bilo lepo, nebo jasno, brez oblakov, tako da je bil možen pohod na avstrijske veličane in na Ziljsko dolino. Na vrhu se je zbralo skoraj dvesto planincev, nakar je predsednik vsakega društva pozdravil ostala društva. Spregovorili so: predsednica SPD Trst dr. Sonja Mršar, predsednik PD Jesenice Janez Kamenik, predsednik SPD Gorice Jozef Smet in zastopnik SPD iz Celovca. Po dveh urah počitka smo se vsi odpravili v Zabrnce, kjer smo tržaški planinci postojali druge goste. Sledile so tekme, in sicer vlečenje vrvi in tekačje v vrečah. Srečanje je potekalo v vselem vzdušju, petju in glasu, zaključilo pa se je z velikim zadovoljstvom vseh prisotnih.

IZLET NA KRN

Dne 21. junija je Slovensko planinsko društvo Trst organiziralo izlet na Krn. Udeležba je bila bolj skromna, ker je bilo vreme zelo nestanovitno. Iz Trsta stio odpotovati z avtobusom trije peljali do Kobariča, od tam do Vrsnega in do vasice Krn. Vreme je bilo kisto in tamkajšnji prebivalci so nam

D. J.

PO PONEDELJKOVI TISKOVNI KONFERENCI

S prihodnjo košarkarsko sezono abinacija Patriarca - Unione Ginnastica Goriziana

Kaže, da bo nova pogodba trajala 12 let - Predsednik društva dr. Patriarca: glavni cilj A liga

Dosedanji predsednik Spiligna Del Ben se je v svojem govoru dotaknil peregaja problema, in sicer odnosa med društvi in košarkarsko federacijo, ter je želel, da bi prišlo od strani zadnje do večjega razumevanja do raznih društev.

Gianni Corsolini, delegat firme Poretta SPA, je prebral uradni komunikacijske dokumente, v katerem je rečeno, da razpust abinacije med Spilignom in UGG ni vzrok za nevarnevarje med tema dvema društvoma, temveč, da Spilignu zapuščeno gorško športno areno ponosno zaradi odličnih rezultatov, ki so jih košarkarji dosegli v teh sedmih letih. Corsolini se je potem zahvalil vsem tistim, ki so na katerikoli način pripomogli

k dobremu imenu društva. Poseben poudaril je, da je delegat Poretta poslal mladim goriskim igralcem, ki so se z lojalnostjo in velikim veseljem do športa borili na igriščih.

Kot zadnji je prevzel besedo dr. Gianni Patriarca, ki si je želel, da bi Goričani že od samega začetka vključili to novo abinacijo in bi na tak način pripomogli k ureditve novega programa, to je, da bi društvo že prihodnjo sezono približno vstop v najvišjo ligo. Novi predsednik društva se je tudi dotaknil problema novega trenerja, kajti prihodnjo sezono Mac Gregoria ne bo več. Vse kaže, da bo goriske košarkarje treniral Paolo Vittori, s katerim je društvo že vzpostavilo stik. P. R.

odsvetovali vzpon na Krn. Nismo se zmenili za vreme, ne za prigrvanje vaščanov, pač pa za nas je osem odpravilo na vrh! Steza je vodila po pašnikih, na katerih so se pasle krave, nato je trava počasi začela zginjati in je bilo videti vedno več kamenja, nazadnje pa je bil okoli nas sam kamen. Počasno smo se začeli pogrezati v meglo, začel je pihati oster veter, ki nas je pošteno premrznil. Končno smo prispeli v kočico, kjer smo se malo ogreli. Ko smo se odpravili v dolino, je veter že hudo pihal in tudi deževalo je močneje. Tudi megla se ni nič umaknila. Nekoč se je izgubil kar ni pazil na markacijo ali pa zato, ker je bila gosta megla in je hodil sam. K sreči se je zavedel, da je zgrešil pot, čut za orientacijo mu je pomagal, da je kmalu našel prijatelje, ne da bi raz moral iskat. Vsi smo bili mokri do kože, in tisti, ki ni imel s sabo ničesar, da bi se preoblekel, zdaj ve, da mora biti družici bolj pameten, če se neče naleziti kakšne pljučnice. Tako smo kljub megli in dežju osvojili Krn.

«KRIŽ-KRAŽ-KROS» KLJUB SLABEMU VREMENU

Zadnji «Križ-kraž-kros» v Živčevi dolini je bil na sporedu 24. junija, kljub slabemu vremenu v prejšnjih dneh in kljub blatnemu terenu. Udeležba ni bila tako številna kot navadno, toda kros je vseeno dobro uspel. Udeležili so se ga «proci in očetje iz Praprota, Kraskega doma in nekaj mladih članov iz Trsta in s Proseka. Za otroke pod trinajstimi leti smo pripravili kraško prago, medtem ko je bila za starejše na razpolago daljša proga, ki je vodila na Mali Volnik. Najboljše so nagradili s pozlačeni medaljami, značkami «PDT» in nalepkami smučarskega odseka SPD.

«Križ-kraž-kros» se je zaključil s igrami in tekmami, nakar smo za letošnji zapustili Živčevo dolino.

Adrian Pahor

SPORED ENO IN DVODNEVNIH IZLETOV SPD V MESECU JULIJU IN AVUGSTU:

— 1. julija Vrsič.

— 14. in 15. julija

Enodnevni izlet s tem sporedom: prvi dan ob 15. odhod. TURISTI: Oveja vas — Zabnice (prenočevanje), naslednjega dne ob 14. v Očju vas, Rabelj, Neveško sedlo. PLANINCI: (prvi dan) Očja vas, zavetščje Pellarini (2.30), naslednjega dne vapon na Nabris (2 uri), povratek v Očju vas, ostalo kot turisti. ALPINISTI: prvi dan kot planinci. Naslednjega dne vapon na Viš po severnozhodnem grebenu, povratek čez zavetščje Corsi na Neveško sedlo.

— 5. avgusta Mangart.

— 25. in 26. avgusta

Triglav. Odhod iz Trsta 25. avgusta zjutraj v Na Logu. Za planince vapon po emulaterja na Dolci, prenočevanje v Tržaški koči, 26. avgusta vapon na Triglav in povratek v Na Logu. TURISTI: prenočevanje v Na Logu, naslednjega dne s avtobusom k izviru Soče.

VEDNEVNI SKUPINSKI IZLETI:

— Od 4. do 14. avgusta

Dolomiti Brente (izvodišče Madonna di Campiglio).

— Od 7. do 15. septembra

Slovenska zamejska «Patriarca» dr. Lovelja Dolharja (izvodišče Zabnice).

